

ABONAMENTS

Barcelona, mes ...	500 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ...	1.500
Amèrica llatina i Portugal, trimestre ...	1.500
Països concrets postal, id. ...	1.500
Altres països, id. ...	1.500

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMAS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.22 — TELEFON 31430
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE BARCELONA, 11 i 13. — TELEFON 10068

EL TEMPS

El temps en general és bo per tot el país, amb cel sec o poc nuvolós per la meitat nord, essent la nuvolositat més intensa per la resta de Catalunya. I es registren boires per Lleida.

El vent és fluïd, amb predominància dels sectors nord per la costa i variables o calmes pels interiors.

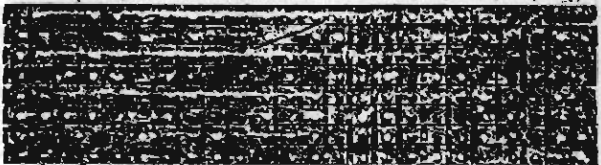
La temperatura màxima diària fou de 30 graus a Sant Julià de Vilatorrada, i la mínima d'avui a Móra, de 8 graus.

CRONICA

La prova d'unes eleccions

Tota la campanya contra la continuació de les Constitucions no tingué altra justificació que la suposada falta de correspondència entre la representació parlamentària i l'opinió del país. A la premsa i al mitjà les oposicions pretenien demostrar en tots els tons que el públic estava divorciat del Parlament, que les Constitucions havien deixat d'ésser l'expressió de la voluntat popular i, en conseqüència, havien d'ésser il·lencioses sense dilació. Hi havia gent de bona fe, persones d'un pessimisme còndoré crònic, que arribaren a creure que aquella afirmació era una veritat axiomàtica i que la prova d'unes eleccions demostraria aquella realitat d'una manera irrefutable. I el Parlament fou dissolt i vingueren les eleccions. La llei electoral posava la darrera instància en les coalicions entre partits afins; en la pràctica, les previsions del legislador resultaren fallides, perquè les que es coaligaren foren les dretes, mentre que les esquerres s'abandonaren a una dispersió suïcida.

Les xifres, malgrat tots els ardits electorals posats en joc pels monàrquics i dretistes, barrejats sense distinció en les candidatures, demostraren amb eloqüència irrefutable la superioritat numèrica dels contingents esquerristes; així i tot, però, per manca de coordinació resultaren derrotats i es donà el cas, que és una monstruositat democràtica, que l'opinió que era minoria conquistés la majoria al Parlament.

Les Corts actuals no representen el país, el divorci és evident; no recórrer a una consulta electoral és perpetuar un desafiament perillós per a la tranquil·litat de la República. Ara ha tornat a sortir la qüestió de la reforma electoral, que no és altra cosa sinó un expedient, un subterfugi per anar tirant. Però no és pas la Constitució allò que cal reformar; el que cal és reformar, i ben de pressa, la representació parlamentària per ajustar-la a la realitat política present. Però abans cal normalitzar de debò la vida del país. La censura no pot continuar, els centres clausurats han d'ésser oberts perquè puguin canalitzar els diversos corrents d'opinió; una amnistia prou àmplia ha de reincorporar els condemnats polítics a les activitats socials; el país, en un mot, ha de sentir-se afiançat d'un paternalisme abusiu que deformava les voluntats individuals, en perjudici de la serenitat de criteri que exigeixen els interessos generals de la República.

Les eleccions són ineludibles; però tant si són convocades en virtut dels tràmits que la reforma constitucional imposa, com si ho són per dissolució del Parlament abans d'iniciar el procediment de la reforma, és necessari que trobin el país lliure de les passions que sempre congelen els procediments dràstics de govern. Allargar indefinidament un estat d'excepció, mantenir una condemna política allunyats de les seves organitzacions, és acumular explosius electorals, que esclataran el dia, pròxim o remot, que el poble serà convocat a les urnes. Aleshores la gent no votarà segons les idees i els principis, sinó segons les seves passions, els seus impulsos violents. A Catalunya, fins els més ingenuos se senten defraudats; els cànchors tradicionals s'imaginen que la participació d'un partit catalanista al Govern determinaria una normalització política ràpida; cal només tenir una mica d'espera per a veure que no hi ha hagut res d'això. Només unes eleccions poden decidir qui té raó: si els que s'avenen a ajupir-se a un estat de coses que repugna a les consciències catalanistes i republicanes han interpretat la voluntat de la majoria, o si la majoria els és adversa i la seva permanència en el Govern és una usurpació. Si tan segurs estan de la legitimitat de la seva representació governativa, han d'ésser els més interessats a validar-la amb el referèndum popular d'unes eleccions, que és l'única instància que pot satisfer els qui es proclamen demòcrates.

La catàstrofe de Rheindorf

Es feien proves d'un gas nou?

Wittenberg, 16. — S'annuncia que el nombre de cadàvers que han estat extrets fins ara d'entre les runes de Rheindorf, s'eleva a 58, dels quals solament 38 han pogut ésser identificats.

98 ferits greus es troben actualment atesos als hospitals de la regió. — Fabra.

Preparatius per als funerals

Wittenberg, 17. — Estan a punt d'acabar els preparatius per als funerals per les víctimes de l'explosió de Rheindorf. Els 38 cadàvers identificats han estat tancats en llurs fèretres. La llista total de morts no pot considerar-se tancada encara.

Dimarts tindran lloc les exèquies amb una grandiosa cerimònia en una immensa planúria que s'estén davant la fàbrica sinistrada. Els fèretres se-

Peter Dun, delegat dels nois americans, a penes desembarcat a París ret homenatge al Soldat Desconegut. (Foto Urbis Press)

La Festa del Sol, organitzada per la Societat Astronòmica d'Espanya i Amèrica a l'Observatori Fabra. (Foto Centelles.)

L'esterilitat de la llei sobre l'atur obrer

Interessants declaracions del Sr. Pascual Leone

Madrid, 17. — Preguntat el diputat senyor Alvaro Pascual Leone sobre el projecte de llei contra l'atur forçós, aprovat per les Corts, ha dit:

— El propi senyor Salmeró ha qualificat d'insuficient el seu projecte. Tant en presentar-lo com en les seves intervencions, el ministre del Treball ha reiterat que amb el seu sol projecte no es pot resoldre el problema de l'atur i que és precis de realitzar una política econòmica general. El singular del cas és que després d'un any i mig de governar i de legislar la col·lecció que actualment és al Poder, es faci tal declaració. En tot aquest temps no s'ha pogut iniciar l'obra, que s'insinua com a necessària i imprescindible? Pel que es veu, no han pogut realitzar una obra adequada de reconstrucció econòmica, amb un pla adequat a les necessitats del país, i organitzar serveis estadístics de previsió i col·locació de mà d'obra, que facilitin l'estudi d'aquest problema i facin possible la necessària solució. Evidentment, han tingut mitjans per a realitzar-la: majoria parlamentària, que, una vegada iniciada l'obra legislativa, li haurien prestat suport amb unanimitat, i unes minories, que, conscients de la responsabilitat, haurien col·laborat amb eficàcia i entusiasme a aquesta obra nacional. És més, el signe electoral en l'any 1933 fou aquest: a part dels motius confessional: aname a acabar amb la calamitat de l'atur obrer. "El diner que es necessita el cercarem allà on es trobi i l'arrancarem de qui el tingui." Així, amb aquesta duresa, parlava el cap dels populistes. Però ha transcorregut més d'un any i mig sense prendre cap mesura, i després es presenta un projecte de llei que el propi ministre jut-

ja insuficient, i a la Comissió, en el fons, li sembla estèril i equivocant; i, malgrat de no trobar obstacles apreciables en les oposicions, els representants de les forces governamentals a la Comissió, discuteixen llargament i demoren la presentació del dictamen definitiu.

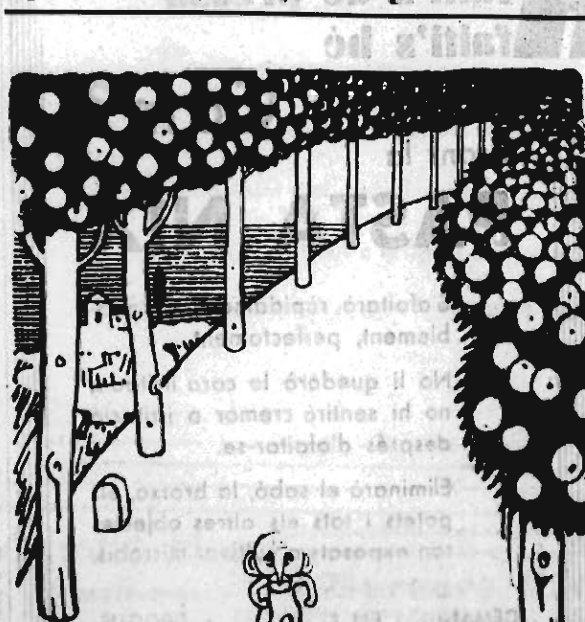
— ¿Crecieu que les dretes podran resoldre aquest problema?

(Continua a la pàgina 5, col. 1)

La Plaça Major del Poble Espanyol de Montjuïc durant la festa folklòrica penedesenca. (Foto Centelles.)

Aquest número ha passat per la censura

Melquíades va a L... també a organitzar el "miting" monstre del seu partit.

Pilsudski, dictador per força

La figura del Mariscal Pilsudski, en ocasió del seu traspàs, ha desbordat el marc de les fronteres de Polònia per adquirir en l'actualitat periodística de tot el món civilitzat un primer pla, assolit únicament per per-

PILSUDSKI

sonalitats de la grandesa del vell lluitador que acaba de desaparèixer.

La premsa catalana ha recollit com es mereix aquest esdeveniment que ha commogut un gran poble de 35 milions d'habitants. Però els comentaris apareguts no sempre s'han ajustat a la realitat, per manca de contacte del nostre país amb Polònia. En aquestes mateixes columnes llegirem ja pocs dies un article de col·laboració estrangera ple d'apreciacions lleugeres i injustificades sobre el mariscal.

L'existència inquieta i turbulenta de Pilsudski, la seva constant rebel·lia contra l'opressor i el seu patriotisme desinteressat, fan d'ell una gran figura que, a Catalunya cobretot, hauria d'ésser ben compresa i respectada. Quantes persones tractaren el nostre President Macià i el Mariscal Pilsudski, descobriren la semblança moral d'ambdós patriotes, en el paral·lelisme de llurs vides.

Havent pogut conèixer i seguir de prop la vida romàntica de l'Heroi Polonès, propagandista, conspirador, guerriller i polític, tota abnegació i austeritat, volem retre un homenatge a la seva memòria presentant un perfil veritable de la seva forta i variada personalitat.

Descendent d'una família patricia,

(Segueix a la pàg. 3, col. 1)

La "Mohiranga" del Vendrell en la festa folklòrica penedesenca.

DEL PROXIM ORIENT

El meu amic Mohamed

per JOSEP GARNER

He conegut Mohamed—aquell minyó àrab que ha viscut a París—, per un atzar amable, en un ample balcó on jo aprenia de fumar el *harguile* davant una posta d'or fluid.

Després el vaig citar perquè ens veíem, en un caient de tarda, en una terrassa de davant la mar. Mohamed aviat es passarà advocat, i és un nacionalista convençut, per bé que no és faci gaires il·lusions immediates. Es ben possible que el contrapoc de Sionisme sigui, prop d'ell, la popularització d'un nacionalisme àrab. La Palestina obsessiona la Síria: la Síria que, d'una manera o altra, es fica per tot el pròxim Orient.

Mohamed es té per lliurepensador. Però mal per mal (que diríem) troba que la religió islàmica és la més lògica. Li demano precisions, aleshores, sobre l'inferrn musulmà: els pecadors, em diu, vindrà dia que hi seran perdonats, però els ateus jamai. Això, afegeix, ve del fatalisme, que finalment excusa els pecadors. — Però ¿no hi ha un determinisme per als ateus? Li explico que a Catalunya l'ateisme (distint, és clar, de la indiferència) es dona en clapes geogràfiques determinades i en homes d'un cert tipus físic. Mohamed segurament no s'havia adonat mai de la inconseqüència d'atorgar una atenuant a qui, creient-se lliure, obra, i no pas a qui, creient-se lliure, pensa.

Tot naturalment, passem a parlar del paradís del Profeta. — La idea comuna — diu Mohamed — és que hi haurà una reventa i compensació de les condicions de la vida en el desert. Aigua, abundor per tot arreu, grups de tota mena en la fresca i a l'ombra. Una escola de comentaristes opina que el paradís alcorànic no és sinó un artifici estimulant, un mirallet de caçar creients. Comentaristes més espirituals defensen una solució més alta, però encara sensual: voldreu menjar una taronja en el paradís — diu com a exem-

ple —, i en sentireu el gust sense que us calgui de menjar-la. Gratificació miraculosa, però encara dels sentits. Fa l'efecte d'un cel imaginat en una *sur-sery*: d'un super-joc i una super-berena. Es clar, recordo jo, que l'Islam té els seus místics: silòis panteistes o bé dervitxos que es lliuren a un èxtasi moribó — de vegades aconseguit per una mena d'acrobàcia. ¿Que al damunt no torreja la pura espiritualitat d'una Santa Caterina de Gènova! Repeteixo el seu gran esclat al meu amic Mohamed: "Totes aquestes coses (l'atracció irresistible de l'Absolut, la pena cruelíssima de cada retard a corfondre-s'hi) són de tanta d'extremitat que tota victa, tota paraula, tot sentiment, tota imaginació, TOTA JUSTÍCIA, TOTA VERITAT em semblen mentides i coses de no res!"

Mohamed em conta, però, un noble apòleg d'un dilema turc al qual ell demanava una prova de l'existència de Déu: "Hi ha una poma en una pomera, la qual està prou carregada d'altres fruits, i hi ha encara moltes d'altres pomeres en aquell verger que, ric i tot, no és sinó un petit clos en la grandària d'una cosa, encara menuda, que és la terra. I en aquella primera poma hi ha un cuc, nat en la poma, vivint dins ella: i el cuc no sap que hi hagi d'altres pomes, ni altres pomers, ni el verger, ni la terra, ni l'Univers. I així tampoc nosaltres no tenim sentits ni maneres de dir per saber i fer saber l'inimaginable que ens ultrapassa".

¿Aconsegüí que el meu amic Mohamed traduïx a l'àrab el *Llibre d'Amic i d'Amat*, del nostre Lluís? Voldria deixar un rastre per l'estil en aquests topants de la Síria. Podria en tot cas adreçar-me a un maronita (catòlic d'aquells que empren l'àrab en la litúrgia), però en la traducció per un musulmà hi trobo un punt de coqueteria que, ho confesso, em fa goig.

JOSEP GARNER

IMPRESSIONS DE SICÍLIA

Evocacions i records

per Carme Montoriol Puig

Quan hom arriba a Sicília no pot oblidar que l'història de l'illa estàgué, durant molts anys, lligada a la història de la nostra terra.

Camíneu distret. No és l'estigma d'Aràg, aquest que campeja en la façana de la Universitat de Catània? Les quatre barres hi són bellament acolorides.

Una de les universitats més antigues d'Itàlia, aquesta que gaudi del privilegi especial d'Alfons d'Aràg.

Va celebrar l'any passat el seu cinquè aniversari i la ciutat de l'Etna acollí, en tal ocasió comissions de per tot arreu, entre les quals no podia mancar-hi, certament, la representació catalana.

L'altra part de la mar blava, l'esperit de Catalunya, encarnat en les seves quatre barres, veient la porta d'una universitat...

Un record. Però no un record desagradable de conquesta, aquesta vegada. Conquesta de l'esperit, en tot cas: l'única tolerable; l'única eficaç, també. Per a oblidar-lo massa sovint és que el regne dels conqueridors sol ésser efímer.

Carreter sicilià. El primer que vaig veure, moments després de la meua arribada a Catània, el vaig prendre per un cotxet de plaer: és dir, un cotxet per a passejar mainada.

Una sala del Museu Bellini

res, torneigs; picarola sonora; corretges treballades; rodes fines i esveltes, portaven carbó, maons, llegums; és dir, eren el carro usual, el que fa servir humilment i és presta a tots els menesters.

Benedicta terra és la que posa un xic de poesia en el treball quotidià!

(Segueix a la pàg. 3, col. 2)

Els Centres Oficials Tribunals i Jutjats Revista de Premsa

GENERALITAT

Sense notícies. — Ahir al migdia no es comunicaren notícies d'interès als periodistes.

El senyor Pich i Salarich va dir únicament als periodistes que avui es reunirà la Comissió Gestora.

Bulletí oficial de la Generalitat. — En el número de diumenge publicat el següent sumari:

Presidència. — Decret en virtut del qual es declara excedent forçós, mentre no sigui resolta per l'Estat la situació que té plantejada, el personal mèdic de la dissolta Comissaria d'Ordre Públic de Catalunya.

Finances. — Ordre delegant en el senyor Joan Pelegrí i Nicolau, cap de la Secció Tècnica-Administrativa del Departament de Finances, la presidència de l'acte del sorteig d'amortització d'obligacions que serà celebrat el dia 21 del mes corrent.

Cultura. — Ordre disposant la incoació de l'expedient d'inclusió al Registre del Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya de la capella romànica de Sant Miquel, de Sant Joan de les Abadesses.

Sanitat. — Decret renovant el concurs per a la provisió de la vacant de secretaria auxiliar dels Serveis Antituberculosos de la Generalitat.

Assistència social. — Ordre disposant que dintre el termini de quinze dies es constitueixi la ponència encarregada d'estudiar i formular un anteproyecto de municipalització mancomunada dels Serveis Funeraris a Catalunya, nomenada per ordre del 28 de maig prou passat.

Treball. — Decret acceptant la dimissió que, del càrrec d'assessor jurídic del Consell de Treball de Catalunya ha presentat el senyor Josep M. Sabata i Anfruns.

I en el d'ahir:

Presidència. — Decret donant publicitat al del Govern de la República del 10 de maig del 1935, segons el qual es aprova el reglament, que s'insereix, del Foment de la Sericicultura nacional.

Decret donant publicitat al del Govern de la República del 7 del mes corrent, que declara nuls i sense valor ni efecte els preceptes continguts en el capítol III, títol segon, del Reglament del Tribunal de Garanties Constitucionals.

Decret donant publicitat al del Govern de la República del 6 de juny del 1935, referent a l'ús de banderes, estendards o ensenyes.

Sanitat. — Ordre recordant als inspectors sanitaris del districte l'exacte compliment dels articles 28 al 33 del reglament del personal tècnic adscrit als Serveis de Sanitat del 19 de juliol del 1934.

AJUNTAMENT

Els serveis d'Assistència Mèdica Municipal. — Serveis prestats durant el mes de maig per l'Institut d'Assistència Mèdica Municipal:

Als treize dispensaris mèdico-quirúrgics: Ferits auxiliats, 1.307; operacions practicades, 142; visites gratuïtes als dispensaris, 4.893; visites urgents a domicili, 298; reconeixements diversos, 870; reconeixements a persones alienades, 11; certificacions i informes, 2.175; auxiliis a alcoholitzats, 57; vacunacions, 1.541; serveis diversos, 643.

A les quatre Cases de Socors: Visites de Cirurgia, 635; visites de Medicina, 897; visites d'oto-rino, 18.

A l'Escoorador: Accidents nous, 388; visites i curacions, 506.

Als Dispensaris d'especialitats: Oftalmologia: visites practicades, 2.826; operacions, 14. Oto-rino-laringologia: visites practicades, 482; vacunacions, 75. Ginecologia: visites practicades, 827; operacions, 7. Tocologia: visites practicades, 818; parts assistits, 109; vacunacions, 108. Estomatologia: visites practicades, 32; operacions, 18. Odontologia: inspeccions a les escoles municipals, 481; operacions practicades, 106.

Al Laboratori d'Anàlisi Clínica: Anàlisis diversos, 1.449.

A l'Hospital de l'Esperança: Malalts en tractament durant el mes: homes, 94; dones, 116.

A l'Asil Municipal del Parc: Malalts visitats, 173; visites practicades als malalts, 426.

A la Clínica de Psiquiatria d'Urgència: Visites practicades als 215 alienats, 1.941; operacions, 11.

A l'Asil de Port: Reconeixements a nous ingressats, 237; malalts visitats, 32; visites practicades al malalt, 131.

Serveis prestats a la Direcció i a la Comissaria de Beneficència: Visites de reconeixement mèdic per diferents conceptes, 46.

A l'Ambulància Sanitària: Ferits traslladats, 135; malalts traslladats, 135; morts traslladats al Dipòsit Judicial, 37.

CONSELLERIA DE TREBALL

Jurat Mixt del Treball en Hotels, Fondecs, Pensionats, Cafes, Restaurants, Bars, Grangers i similars. — Hom recorda a obrers i patrons la necessitat ineludible que s'observi exacta i puntualment tots els preceptes de les bases de treball i acorda d'aquest Jurat i tota mena de disposicions locals de caràcter general. Recentment el senyor conseller va fer avinent

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es veié una causa contra Ramon Baptista Carrer, acusat d'un delicte de robatori, en intentar emportar-se els gèneres d'un magatzem del carrer de l'Hospital.

La pena sol·licitada fou la de quatre mesos i un dia de presó.

A la Secció Segona es constituí el Jurat per a veure i fallar la causa seguida per homicidi contra Josep Balles Sánchez i Ferran Martínez González, acusats, el primer, d'haver mort, en baralla, Antoni Martínez, i el segon, d'haver ferit Salvador Torres.

Els fets, ocorregueren a les Corts, en 23 de setembre darrer, en ocasió que els processats i les víctimes es trobaven en una taverna; sortint desafiats al carrer. Martínez discutí amb Antoni, prenent part en la baralla Balles, el qual, amb una navalla, matà Antoni, ensems que Martínez causava ferides a Torres.

Després de les proves el Jurat es retirà a deliberar, i dictà un veredict de culpabilitat per als processats, els quals foren condemnats: Balles, com a reincident, a la pena de disset anys, quatre mesos i un dia de presó, i quinze mil pessetes d'indemnització a la família de la víctima, i Martínez, a un any, vuit mesos i 21 dies de presó, i 300 pessetes d'indemnització per al lesionat.

El Jurat considerà excessiva la pena imposada al primer, que serà proposat per a l'indult en una part d'aquesta, i de conformitat amb la del segon.

A la Secció Tercera es veié la causa per robatori seguida contra Miquel Cardona, per al qual el fiscal demanà dos anys de presó.

A la Secció Quarta, i per un delicte de tinença d'objectes per al robatori, es demanà per al processat Antoni Planes, per ésser habitual de la delinqüència, la pena de dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

REFECTURA DE POLICIA

Detencions de lladretons i vagabunds. — Agents de la Brigada d'Investigació Criminal detingueren Rafael Anguita Aguilà, (a) "El Málaga", bergantí; Eusebi Bengoechea Menéndez Calvo, topista; Valentí García Vázquez, (a) "El Ciclista"; Miquel Cabases i Puigdomènech, Antoni Soriano Orduña i Pere Navarro González, tots bergantins.

Irlandesa detinguda. — Els agents del rondó d'estrangers afectes a la Brigada Criminal detingueren la irlandesa Maderina Chin, la qual, des del mes d'octubre, no havia revisat la seva documentació. S'ha comprovat que no té mitjans legals de vida, posat que li deu rebre diners en bitllets del seu país, els quals li són enviats per correu, i s'ha comprovat que no era cert.

Treball. — Decret acceptant la dimissió que, del càrrec d'assessor jurídic del Consell de Treball de Catalunya ha presentat el senyor Josep M. Sabata i Anfruns.

I en el d'ahir:

Presidència. — Decret donant publicitat al del Govern de la República del 10 de maig del 1935, segons el qual es aprova el reglament, que s'insereix, del Foment de la Sericicultura nacional.

Decret donant publicitat al del Govern de la República del 7 del mes corrent, que declara nuls i sense valor ni efecte els preceptes continguts en el capítol III, títol segon, del Reglament del Tribunal de Garanties Constitucionals.

Decret donant publicitat al del Govern de la República del 6 de juny del 1935, referent a l'ús de banderes, estendards o ensenyes.

Sanitat. — Ordre recordant als inspectors sanitaris del districte l'exacte compliment dels articles 28 al 33 del reglament del personal tècnic adscrit als Serveis de Sanitat del 19 de juliol del 1934.

Els capítols Santiago a Barcelona. — Diumenge a la matinada arribà en auto el capítol Santiago, cap de l'Oficina d'Informació i Enllaç de la Direcció General de Seguretat. Al migdia estigué conferenciant amb el cap superior.

Sembla que l'estada a Barcelona del cap de l'Oficina d'Informació serà de llarga durada.

El senyor Santiago va venir en companyia de la seva esposa.

La campanya moralitzadora. — La policia encarregada de la persecució de la immoralitat va detenir quatre individus per actes contraris a les disposicions dictades per les autoritats.

Ingressaren a la presó, a disposició del cap superior.

Esperant l'arribada d'un funcionari. — A petició dels funcionaris del Cos de Vigilància de l'Estat que passaren a la Generalitat quan el traspass de serveis, ha estat nomenat pel Govern un assessor, el qual és esperat d'un moment a l'altre, per tal de resoldre els expedients que després del 6 d'octubre s'insistiren a cadascun dels esmentats agents i inspectors de policia.

Venedores de cocaïna detingudes. — Els agents encarregats de la persecució del tràfic d'estupefaccients practicaren un escorcoll al domicili de Manuela Collado Zaroso, al carrer del Migdia, 6, on també vivia la venedora de cocaïna Isabel Zamora, "La Comadre". Es trobaren, anagades en una capseta de metall, entre les fustes de la taula del menjador, 1.100 pessetes, producte de la venda del dit tòxic, i demés una màquina fotogràfica la procedència de la qual no saberen explicar. Els mateixos agents detingueren Rosa Galimont Gómez, que per l'esmentat barri xixenès venia cocaïna.

Treball de màquines d'escriure que havien estat robades. — A l'estació de Sant Feliu de Llobregat la policia va trobar dues caixes, les quals contenien dues màquines d'escriure: una, marca Underwood, i l'altra, Hispano Olivetti, robades el dia 8 dels corrents a la fàbrica d'ascensors del carrer de Castillejos, propietat de la raó social Mas, Gubernay i Mosso.

Les dites màquines havien estat facturades per Dolores Colomer i consignades a Antoni Colomer amb el nom d'un carrer que no existia en aquella població.

Detenció d'un atracador. — Al Paralel fou detingut per agents del grup de persecució d'atracadors Agustí Belfuñ Juste, element que es considera molt perillós, i en poder del qual fou trobada una pistola.

Anglès detingut. — Als voltants de Mataró fou detingut l'anglès Victor Ferrigan, tripulant del vapor anglès "Morouno", que saltà d'aquest port el dia 15 dels corrents i quedà el 16 de desembre. Fou posat a disposició del consol del seu país.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es veié una causa contra Ramon Baptista Carrer, acusat d'un delicte de robatori, en intentar emportar-se els gèneres d'un magatzem del carrer de l'Hospital.

La pena sol·licitada fou la de quatre mesos i un dia de presó.

A la Secció Segona es constituí el Jurat per a veure i fallar la causa seguida per homicidi contra Josep Balles Sánchez i Ferran Martínez González, acusats, el primer, d'haver mort, en baralla, Antoni Martínez, i el segon, d'haver ferit Salvador Torres.

Els fets, ocorregueren a les Corts, en 23 de setembre darrer, en ocasió que els processats i les víctimes es trobaven en una taverna; sortint desafiats al carrer. Martínez discutí amb Antoni, prenent part en la baralla Balles, el qual, amb una navalla, matà Antoni, ensems que Martínez causava ferides a Torres.

Després de les proves el Jurat es retirà a deliberar, i dictà un veredict de culpabilitat per als processats, els quals foren condemnats: Balles, com a reincident, a la pena de disset anys, quatre mesos i un dia de presó, i quinze mil pessetes d'indemnització a la família de la víctima, i Martínez, a un any, vuit mesos i 21 dies de presó, i 300 pessetes d'indemnització per al lesionat.

El Jurat considerà excessiva la pena imposada al primer, que serà proposat per a l'indult en una part d'aquesta, i de conformitat amb la del segon.

A la Secció Tercera es veié la causa per robatori seguida contra Miquel Cardona, per al qual el fiscal demanà dos anys de presó.

A la Secció Quarta, i per un delicte de tinença d'objectes per al robatori, es demanà per al processat Antoni Planes, per ésser habitual de la delinqüència, la pena de dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Per delicte de tinença il·lícita d'armes, s'hi veieren les següents causes, i foren imposades les penes següents:

Ciprià González fou condemnat a vuit mesos i un dia de presó.

Francesc Arques i Barrufet, a sis mesos.

Celari Casanoves i Ferrer, a dos anys, onze mesos i onze dies.

Joan Pont i Baulo, a igual pena.

Marcel·lí Redondo Sánchez, a quatre mesos i un dia.

A una altra causa pel Tribunal d'Urgència es veié contra Agustí Bachs i Píera, el qual venia opuscles de "Nosaltres Sols". La sentència fou absolutòria.

VARIA

Per al dia 21 del corrent s'ha assignat la vista de la causa seguida contra Enric Albo Alada, acusat d'haver assassinat, al carrer de Neus de Sant Cucufat, el dia 23 de desembre de 1934, el seu germanastre, en ocasió que ambdós visitaven la mare de l'interfecte. El processat, per gelosia, puix que la promesa que havia tingut s'anava a casar amb el que matà, li engegà un tret de pistola per l'esquena.

El fiscal, en les seves conclusions, demana la pena de 23 anys de presó per l'assassinat, i un any i sis mesos, per la tinença il·lícita d'armes.

La defensa demana que el processat sigui reclus en un manicomí, ja que es tracta d'un cas de folia.

La vista serà per jurats.

A l'ort fou detinguda la súbdita anglesa Edith May Sarah Court, de 34 anys, la qual es dedica a vendre quadres als turistes dels vapors que entren en aquest port. És acusada d'haver profert frases injurioses per al govern d'Espanya. Per aquest motiu quedà processada pel Tribunal d'Urgència.

A Pilar Aguilà i Mora, que viu al carrer de Salvà, presentà una denúncia al Jutjat de guàrdia, en la qual culpa el seu marit, Josep Rofes, de pretendre emmetzinar-la.

La denunciante diu que en anar a dormir notà que a la tauleta de nit hi havia el got d'aigua que s'acostuma a beure cada nit; però va notar que era d'un color lletós. Anà a la cuina a llençar-ho a l'aiguera. Suposant que el seu marit tractava d'emmetzinar-la es corcollà l'americana del marit, i hi trobà un paper amb uns polvorons blancs embolicats en un paper.

En preguntar al marit de què es tractava, aquest, amb evasives, tractà de sortir de casa, i li arrebassà el paper, el qual feu desaparèixer.

El marit nega els fets que li atribueix la seva dona, dient que tot això són manies que pateix.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Testimoni-Incident: Pere Santmartí contra Isabel Oliveras. Divorci: Rafael Sancho Alegre contra Rosa Enno Martí. Major quantia: Companyia Financera del Comerç i Propleta S. A., contra Steward Motor Corporations i altre. Menor quantia: Francesc Morete contra Josep Foix i Vilarraya.

Sala Segona. — Pobresa: Joaquim Pou i Mas contra doctor Tomàs Mallol i Bosch i advocat d'Estat. Major

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció Primera. — Un jurat, per corrupció de memora, contra Antoni Sirvent.

Secció Segona. — Un jurat, per violació, contra Murius Pàmies i Miquel Abellán.

Secció Quarta. — Tres orals, per resistència, furt i estafa, contra Josep Miró, Eugeni Litran i altre, i Enric Borràs, respectivament.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Quatre orals, per tinença d'arma, secció, publicació clandestina i dipòsit d'armes, contra E. Cortés, Ramon Casals, Joaquim Fuster i dos més, i Pau Mayo, respectivament.

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

En virtut de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del Juzgado número nueve de esta capital, en providencia de este día dictada en el procedimiento sumario promovido por don Antonio Soler Soler Durán, contra don Juan Gil Brún; por el presente se saca a pública subasta por segunda vez, término de veinte días y con rebaja del veinticinco por ciento del precio de valoración la finca siguiente:

Una casa en construcción que constará de planta baja y dos plantas y cinco pisos triples, con cubierta de terrado y de patio al detrás con su solar situada en el término de esta ciudad, barrida de San Andrés de Palomar, con frente al paseo de Fabra y Puig, llamado antes Ramba de Santa Eulalia, sin número todavía; mide dicho solar una superficie de 276 metros 64 decímetros, iguales a 7.322 palmos. Linda por delante en una línea de ocho metros con dicho paseo de Fabra y Puig; por la derecha entrando en una línea de 34 metros y 38 centímetros; por la izquierda con línea igual a la de la derecha y por detrás en una línea igual a la del frente, con mayor porción de su procedencia propia de don José Ibáñez Píal.

Inscrita al folio 110 vuelto del tomo 1.386 del archivo libro 284 de la Sección séptima finca número 9.012 inscripción segunda.

VALORADA DE COMUN ACUERDO EN CIEN MIL PESETAS

Se previene que la subasta tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, sito en la ala izquierda del Palacio de Justicia (Salón de Fernán Galán), el día diez y ocho de julio próximo y hora de las doce, bajo las condiciones siguientes:

Primera. — Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores "positar" previamente en la mesa de Jugado o en el establecimiento destinado al efecto el diez por ciento del tipo de valoración cuyas consignaciones serán de letras a sus respectivos dueños acto seguido del remate a excepción de la del mejor postor, que quedará subsistente como garantía a su obligación o en su caso como parte del precio del remate.

Segunda. — Que no se admitirá postura alguna que no cubra la totalidad del tipo de subasta.

Tercera. — Que los autos y la certificación del Registro a que se refiere la regla 4.ª del artículo 131 de la Ley Hipotecaria estarán de manifiesto en Secretaría; que se entenderá que todo licitador acepta como bastante la titulación y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes si los hubiere al actor continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos sin destinarse a su extinción el precio del remate.

Barcelona, catorce de junio de mil novecientos treinta y cinco.

El secretario,
Lcdo. JOSE M. SALVA

EDICTO

Por el presente y en virtud de lo dispuesto por el señor Juez de Primera Instancia del Juzgado número diez de esta capital, por el presente se hace saber que en el juicio sobre concurso de acreedores de "Casa Libre, S. A." se ha dictado la providencia del tenor literal siguiente:

Procedencia: Juez, señor Farré. — Barcelona, doce de junio de mil novecientos treinta y cinco. — Por presentado el anterior escrito memoria y relación de acreedores, unase a los autos que se insertarán en la "Gaceta de Madrid". Boletín Oficial de la Generalidad", en uno de los diarios de avisos y noticias de esta capital y se fijarán en los sitios públicos de costumbre de la misma, a fin de que se presenten en el juicio con los títulos justificativos de sus créditos, y se convoca a los acreedores a Junta general para el nombramiento de Síndicos, señalándose para ello el día treinta de julio próximo y hora de las diez y seis: sin perjuicio de dicho llamamiento citese personalmente por cédula a los acreedores comprendidos en la relación presentada por el concursado, cuyos domicilios continen; expidiéndose para la citación de los acreedores domiciliados fuera de esta capital los correspondientes exhortos, y citese así mismo a dichos fines al concursado.

Lo mandó y firma S. S., doy fe. — Farré. — Ante mí, Mariano Pujadas. — Y con el fin de que sirva de citación a los acreedores, a fin que se presenten el juicio con los títulos justificativos de sus créditos, así como para la convocatoria a Junta general para el nombramiento de Síndicos, para el día indicado en la providencia, expido el presente: en Barcelona, a catorce de junio de mil novecientos treinta y cinco.

MARIANO PUJADAS
El secretario,
Diligencia: Por la presente hago constar que el presente edicto se cursa por ahora de oficio. doy fe.
M. PUJADAS

La llei en la monarquia i en la República

LA HUMANITAT ho observat que en aquestes darreres i dissortades etapes de la República hem hagut de veure com, en poc temps, alguns dels homes més destacats de les esquerres han hagut de comparèixer com a acusats o com a testimonis davant dels Tribunals de justícia. I diu:

"Però ens referim, de moment, a la responsabilitat dels homes públics davant de la Llei. Cap ministre, durant la monarquia no havia comparegut davant d'un Tribunal. La justícia — en el seu sentit objectiu i noble — no arribava fins a tan amunt. Sobrevan procediments i possibilitats per a estalviar-li a un senyor ministre o ex-ministre la desagradable situació d'haver de donar compte dels seus actes davant d'un Tribunal per inculpacions recaigudes durant l'exercici del càrrec. Quin ministre de la Governació, durant la monarquia, quin president de Consell, quin ministre de la Guerra havia comparegut, durant o després del seu mandat, davant d'un Tribunal de justícia a retre comptes d'una gestió equivocada o il·legal o abusiva o cruel? I no és que no vagin a incórrer en culpa aquells ministres, responsables directes o indirectes de repressions bàrbares, d'ordres cruels, d'injustícies evidents, de fracassos militars dramàtics. No cal citar noms, que encara són a la memòria de tots. No cal concretar fets, que emplen la major part de la història contemporània de la monarquia liquidada el 14 d'abril. No hi havia responsabilitats legals. Els Tribunals de justícia no veïen al seu davant, per a jutjar la seva gestió, cap d'aquells ministres de la Governació, de la Guerra, de les Colònies d'Ultramar.

Ha estat la democràcia republicana la que ha vinculat, per la Constitució, una responsabilitat judicial als càrrecs públics, sense excloure ni el mateix President de la República. Davant de la Llei, en democràcia, res no pot quedar impune. Repetim que no hem de discutir ara la justícia dels veredictes, sinó el fet objectiu. Vegi's, només, la llista de noms que han defallit, en poc temps, per davant dels Tribunals per a donar

La Constitució, denunciada

Per al senyor Carles Esplà, en un bon article a LA RAMBLA, un intervingut, naturalment, per la censura — l'única explicació possible a la reaparició del projecte de reforma constitucional és el d'ofertar al Govern un pretext per a continuar al Poder:

"Adhuc presentat ara a les Corts abans que comencin les vacances, el projecte de revisió no podrà ésser discutit fins al mes de desembre. Les forces polítiques del bloc governamental aspiren a obtenir aquesta prorroga en la seva vida ministerial. Oserieixen la reforma a canvi que s'ajorni el vinent total que s'havia de complir en quedar aprovats els pressupostos. El joc polític és hàbil, però falta saber si podrà resistir la topada amb la realitat. Utilitzar el projecte de revisió constitucional com a inhalació d'oxigen per a reanimar el Govern és greu. Demostrem en tot cas quin és l'estat del malalt.

Per les mateixes raons s'explica que el projecte de reforma, molt ampli i que comprèn prop de cinquanta articles de la Constitució, tingui l'adhesió de partits tan distants, no obstant, per diferències de doctrina i de tàctica, radicals i cedistes d'acord sobre els articles que han d'ésser reformats! Els fills espirituals del Lerroux de 1909 i els nets de Sant Ignasi coincideixen ara en la necessitat de netejar la Constitució de "sectarismes i intoleràncies". Els radicals que votaren la Constitució i en alguns articles advocaren per fórmules més extremes, d'acord amb els cedistes que no la votaren i juraren no reconèixer-la com a base de convivència entre els espanyols. I els uns i els altres, portats de la mà a la reforma per un ministre reformista.

De la ponència del senyor Duadé en conèixer solament unes referències periodístiques. El suficient perquè denunciem la reforma i ens preparam per combatre-la. Contra l'intent revisionista s'ha de formar el front únic de tots els republicans que tinguin amor al règim i vulguin alliberar-lo de l'atzorosa perruquia d'un període constituent en moments que el país necessita procurar cloure les ferides de les guerres civils recents. La reforma que es projecta és una reforma a fons que ataca la substància mateixa del règim, que comprèn els temes més vius i que més fereixen de les nostres dissortades ciutadanes, que limita les possibilitats autonomistes permeses per la Constitució del 1931 i la priva del seu sentit laic i social. La reforma s'inspira tota el signe de la persecució contra l'autonomisme, el laicisme i els avanços socials. És vol desbuijar la República, extraure-li la seva substància, llevar-li la medulla. Contra el que es diu, sense raó, per a combatre-la, la Constitució del 1931 fou una obra de transició, de transigència. És un índex de les aspiracions mínimes del poble espanyol i no conclou cap possibilitat. Amb ella han pogut governar els socialistes, i amb ella governen ara les extremes dretes, cosa que ni aquells ni aquestes no van realitzar amb la monarquia. És vol una prova més gran de la seva amplitud? Retallar-la, reduir-la, amputar-la articles és empèitjar la República. I aquest propòsit es compagina malament amb el tan gallejat d'expandir-la la base. La base indestructible de la República és la Constitució del 1931."

La ineficàcia del Parlament

Fins LA VEU DE CATALUNYA, que sent cada dia més l'amor de no ésser tan governamental, atencys, a Madrid com a Barcelona, posa de relleu la manca de cohesió de la majoria, que es tradueix en la ineficàcia del Parlament:

"No es tracta solament d'una manca de cohesió entre els quatre grups polítics que integren la majoria, sinó també d'una manca de cohesió entre els elements de cada un d'aquests nuclis.

Item vist sovint com el president d'una Comissió, que pertany al mateix partit del ministre que presenta un projecte, no hi està conforme i tracta d'orientar el dictamen en una altra direcció. Item vist també com diputats pertanyents al mateix partit que el ministre i el president de la Comissió presentaven vots particulars o esmenes o pronunciaven discursos d'una franca oposició. Moltes votacions han estat possibles, perquè hi han pres part, en un sentit o en un altre, els diputats de les minories que no estan representades en el Govern. Els diputats de la majoria han seguit absents no sols de l'obra i dels projectes del ministeri, sinó materialment de la sala de sessions. És cert que la mateixa obra del Govern ha estat mancada d'una visió de conjunt. Ha estat, en general, una obra incoherent i fragmentària."

Res del que ha passat aquesta setmana — afegir — no pot ésser atribuït a l'actitud de les oposicions:

"El mateix en el projecte de llei per a remeiar l'aturament involuntari que en la discussió dels pressupostos, les minories que no estan representades en el Govern han donat tota mena de facilitats. Exposat el seu criteri, han renunciat a utilitzar els recursos parlamentaris. Han estalviat les votacions nominals. Han facilitat la celebració de les sessions dobles, de les sessions nocturnes. Al Diari de Sessions d'aquesta setmana ocupen més lloc els discursos dels diputats de la majoria que els dels diputats de l'oposició. Els incidents més aguts han sorgit en els banys de la majoria, no sols entre diputats de les diverses fraccions ministerials, sinó també entre diputats sotmesos a la mateixa disciplina política, els uns amb ells.

Constatem aquests fets com a deure estricte d'informació, i en l'esperança que seran esmentats per al bé del país. Espanya — cal repetir-ho — necessita tota una altra cosa. Cal que la majoria parlamentària, que tantes vegades ha demostrat

Pilsudski, dictador per força

(Ve de la 1.ª pàgina.)

Josep Pilsudski, en la seva joventut, fill d'un soldat, va aconseguir a aixecar les masses poloneses contra Rússia i a derrotar aquest enemic, el més cruel de la seva època. Durant aquell llarg període de xocs amb la temible policia del tsar, s'escolaren els episodis més dramàtics en la vida novel·lesca del gran agitador.

Presentment, més tard, la conflagració europea, obtingué la permissió d'Austria per a constituir les Legions Poloneses. En elles instruí militarment les joventuts més ardides de la Polònia i formà el primer nucli d'un exercit regular enterament polonès. Quan la Gran Guerra esclatà, amb oportunitat, les seves brigades al servei dels Imperis Centrals i atacà Rússia. Conèixia bé aquell gran Imperi en descomposició i, a més, amb clari sentit de la realitat, Rússia derrotada abandonaria els aliats i demanaria la pau per separat. Quan aquest fet arribà, es girà rodonament contra els dos grans Imperis que fins ahir havia aparentat servir i fou emprisonat a Magdeburg pels alemanys. Però un exercit polonès reclutat per Haller combatia ja a França al costat dels aliats, mentre les Brigades poloneses seguien l'obra de Pilsudski que culminà en la total independència de la Gran Polònia, reconeguda per les Potències, després de la guerra de 1918.

Aquesta fase de la vida de Pilsudski és ben mal compresa a l'estranger. Se l'anomena Dictador i es parla amb ignorància de les seves repressions severes i sagnants contra els partits, les minories nacionals i els jueus.

Però res més lluny que això, de la veritat. L'endemà del cop d'Estat, fugint de tota ostentació, portà el professor Moscicki a la Presidència de la República i formà un govern de coalició en el qual tingueren entrada els seus mateixos enemics d'ahir. Guardà només per a ell la direcció personal de l'exèrcit, l'instrument que ha de fer respectar Polònia a l'exterior.

Considerant el cos polític polonès massa jove per a lliurar-se a extremes perilloses, creà un Bloc Governamental capaç de proporcionar governs estables al país, cercant els punts de coincidència entre els partits. Igual defraudà els seus antics camarades del socialisme roig, que amb Pilsudski creleren arribada la seva hora, que combaté les desviacions del nacionalisme blanc.

Féu una veritable selecció entre els governants i seguí el joc constitucional del país cercant l'ajut del Parlament. Necessitava una majoria parlamentària per a reformar la Constitució i els anys que trigà per a obtenir-lo provenen que no emprà els acreditats procediments dictatorials per a exterminar els partits.

Les minories nacionals foren respectades d'acord amb els tractats i la nombrosa població israelita de Polònia no sofria la més petita molestia o vexació.

El camp de concentració s'instituí l'any 1934, després de l'assassinat del ministre de l'Interior, Piekarski; però no foren utilitzats contra els homes liberals i d'esquerra, sinó contra els nacionalistes reaccionaris. Uns quants anys de l'actuació energica i moderada de Pilsudski bastarien per a pacificar aquell país de tan complexos problemes interiors; per a sanjar les finances, establir la moneda nacional i per a elevar Polònia a primera potència en el panorama internacional europeu.

Direm encara que la política exterior polonesa fou inspirada per Pilsudski exclusivament; el ministre Beck no era sinó el seu mandatari intel·ligent.

Es lamentable la incomprensió de molts comentaristes davant la política exterior del Mariscal. L'acusen de sentir odi envers Rússia, d'esser germanòfil, de girar-se, desagraït, contra França, que tant ajudà Polònia a obtenir la seva llibertat.

I això no obstant el que fou rectilínea l'actuació diplomàtica del Mariscal! Política serena i reflexiva, dotada d'una penetració gairebé profètica, ni filles ni fòbies inspiraren els seus actes. El mogué únicament el sagrat egoisme polonès.

Polònia ha estat lleial amb els seus aliats, però la tàctica de Pilsudski, acarar amb problemes delicadíssims a les seves fronteres, fou de guanyar temps lligant l'aliat, per damunt de tot, amb els seus poderosos veïns que podien atacar-la.

L'any 1931 signà un Tractat de no agressió amb els Soviets. L'endemà de la pujada de Hitler al poder, s'oprené el món amb la signatura d'un pacte semblant amb Alemanya, que allunyant per deu anys el perill d'un conflicte armat, posava fre a l'expansió nazi vers les seves fronteres orientals.

I si darrerament es negà a servir la conveniència d'altres potències i dificultà un cercle de ferro contra un tercer país, ho féu donant un sentit propi a la seva diplomàcia. Polònia no és estable de ningú i pesa prou per a inclinar l'equilibri europeu cap al cantó dels seus interessos.

Pilsudski no encoratjava cap nacionalisme a l'interior ni nodria cap onir imperialista. Volia el manteniment de les actuals fronteres de Polònia i servir noblement la causa de la Pau. — R.

AL POBLE ESPANYOL La Festa Major del Penedès

Amb motiu de la festa major penedesca celebrada diumenge a la nostra ciutat, organitzada pel Centre de Vila del Penedès, a dos quarts d'onze del matí els Xiquets de Valls anaren a la plaça de la República amb l'objecte de saludar les autoritats.

Davant de la Generalitat muntaren un castell quatre per dos.

Després anaren a l'Ajuntament, i davant la porta alçaren dos castells més de cinc, de set i quatre de cinc, aquest darrer molt arriscat.

Presenciarren les exhibicions, des del balcó de l'Ajuntament, el gestor municipal senyor Lluís Cascante i els alcaldes de Vilafranca, el Vendrell i Valls, que en aquells moments estaven reunits en Assemblea de la Federació Municipal, i els senyors Riber, Puigdomènec, Conde, Brangulí i el secretari particular de l'alcaldia, senyor Rué.

El senyor Cascante rebé els comissionats pels Xiquets en nom de l'alcaldia. Els féu un donatiu i els felicita pels exercicis que havien realitzat.

A la tarda començà la festa major del Penedès, organitzada per la Casa del Penedès, sota el patronat de la Junta de Museus.

Per la plaça gran del Poble Espanyol desfilarren, després de la tronada, la marxa, el drac, els gegants, els balls de bastons, els dimonis i tots els elements típics que s'exhibeixen en les festes majors de la regió del Penedès. Així mateix els castellers del Vendrell aixecaren pilans, castells i torres, mentre a l'emplantada central hom ballava el ball de les gitanes i altres danses catalanes igualment típiques, intercalades amb balls vuitcentistes que recordaven els clàssics enlletats. Fou subhastada la tradicional toia i fou ballat el ball de rams.

L'animació durà fins entrada la nit.

A primera hora féu acte de presència el senyor Pich i Pon, acompanyat dels senyors Santacama, Jover i Torner.

Al saló de la Casa de la Vila de Valderribes hi donà una conferència el senyor Amadeu, el qual féu una anàlisi detallada de les festes majors del Penedès i del significat de les diferents festes que hi figuren.

La sumari contra els consellers de l'Ajuntament de Barcelona

Ahir a la tarda declararen dos testimonis

Davant del jutge especial instructor del sumari que se segueix contra els regidors d'aquest Ajuntament, declararen ahir a la tarda com a testimonis Oscar Pascual i Bartomeu Vives.

Es ratificaren en tot allò que tenen declarat anteriorment.

Manifestacions del senyor Alvarez Santullano

El cap superior de Policia va manifestar als periodistes que només els donaria les notícies que li convinguessin donar

El cap de Policia, senyor Alvarez, en rebre ahir els periodistes els manifestà que en vista que amb la publicació de certes notícies es perjudicaven alguns serveis, havia pres la determinació que els periodistes no poguessin freqüentar les brigades ni tampoc els llocs on hi ha policia per poder buscar les notícies.

A l'efecte, a unes hores determinades rebria la Premsa per donar-los compte del que convingui dir.

—Faig una crida al vostre patriotisme —afegí— a fi que els serveis es portin amb la màxima discreció i puguin sortir airoso els agents.

Per altra part, si no són atès, com que tinc la censura a la mà, indicaré a aquesta el que es pugui dir, i faré el mateix amb la censura a Madrid, a la qual avisaré degudament.

Un periodista li preguntà si a la Prefectura donarien relació dels fets consumats; no que es referissin a detencions ni serveis policíacs, sinó a allò que succeïxi al carrer, com atemptats, crims, actes de sabotatge, crema de tramvies, atracament, etc.

El senyor Alvarez va dir: —Alguns, els que convingui, us els donaré, i els que no convinguin no us els donaré.

Aleshores algun dels reporters allí presents li manifestaren amb tota noblesa que no trobant facilitats per a la informació no podien comprometre's a no donar les coses que per la seva part i particularment poguessin saber.

—Referent a la sortida cap a Madrid dels agents de vigilància que anaren ja a la capital de la República amb motiu del plebiscit de l'ingrés dels de la Generalitat, podedir-nos alguna cosa?

—No n'ha sortit cap. Aquells sortiren degudament autoritzats.

—Es que aquesta vegada—afegí el periodista—hi van cridats per la Direcció General de Seguretat.

—Si algun ha sortit és per a acte de servei.

Acabà dient que la policia està preparant diversos serveis per a la detenció dels autors dels últims fets socials.

El senyor Pich i Pondiu que la banca avançarà els 30 milions per a fer l'Escorxador

Aquesta quantitat serà pagada en 50 anys

Ahir al migdia el senyor Pich, que feia més de quinze dies que no el havia rebut com a alcalde, va rebre els reporters municipals.

El senyor Pich va lliurar als periodistes un gràfic comparatiu de l'impuls pres per l'edificació des que ell va suprimir els drets de permís, de la qual cosa resulta que s'han construït 128 edificis més que l'any passat pel mateix temps — marc-juny— alguns de caràcter monumental, i 96 ampliacions i reformes de cases, cosa que representa una mobilització de 140 milions de pessetes.

Després donà compte d'haver conferenciat amb els senyors Buxaderes, Escayolas i un altre, el nom del qual no recordava, representants dels tres grups bancaris de Catalunya, els quals li havien donat compte que acceptaven el finançament de les obres del nou escorxador amb tots els annexos que l'han de posar a l'altura dels millors d'Europa. Afegí el senyor Pich que un cop acceptat, s'estructuraria el conveni amb intervenció de l'Ajuntament, per a fixar els terminis d'amortització dels 35 milions que avança la banca.

—Jo —digué el senyor Pich i Pon— he proposat que l'Ajuntament torni a la Banca aquesta quantitat en un termini de cinquanta anys, per tal que els impostos que s'hagin de posar per aquesta obra, puguin ésser petits, i així l'amortització anirà millor també. Ja que amb la reforma s'espera que la recaptació del nou escorxador, de 17 milions que ingressa l'actual, passarà ràpidament a 23. — Quan haguem resolt la fórmula, obrirem els concursos per a adjudicar les obres, en les quals intervingrà la Banca directament i l'Ajuntament quedarà al marge.

Després el senyor Pich digué que la Comissió municipal gestora està estudiant els grans problemes de la ciutat que l'Ajuntament ha de resoldre, entre ells, el de la Reforma.

—A veure si pel setembre ja podem començar a fer feina... — ha dit el senyor Pich.

Finalment digué que demà el visitaria una Comissió de Gremis, la qual li lliuraria les conclusions acordades en l'Assemblea que celebraren, en el sentit que volen que continuï la prohibició absoluta d'obrir establiments d'articles alimentaris a distàncies menors als uns dels altres del que les ordenances prevenen, cosa que comporta la ruïna de les botigues primerament establertes.

Com que sembla que aquesta Comissió serà molt nombrosa —afegí— la rebrem tota al Saló de Cent, i així evitarem que es quedi gent al carrer amb aparences de manifestació.

—I vos que els direu? — se li ha preguntat.

—Home! Ja us ho podeu pensar havent estat com he estat jo el que dicta des disposicions encaminades a impedir l'obertura de nous establiments en aquelles condicions...

Impressions de Sicília

(Ve de la 1.ª pàgina.)

Tu no guardes els hònics per al diaenge, humil·la Sicília i des de Capri té la seva hora d'escandament; al seu punt de fantasia.

Mentre fas per la mar, el carrer, el camp, el teu cavall, orgullósament, branda la testa enfiada; mentre l'acompanya el dring perlejat de tanta esquarterina; mentre les teves mans duen les regnes vivants; digues: de quantes històries extraordinàries no t'hauràs cregut protagonista? Quantes vegades no hauràs somniat portar el teu carro per camins de glòria?

Catania: espaiosa vida moderna; una bonica passejada marítima; un port ple de tràfic; un interessantíssim carrer que ha guardat, gressolant, el seu segell del set-cens; la plaça de la Catedral, deliciosa abietada, la imponent mole medieval del castell d'Ursino (residència que fou dels reis d'Aragó, durant el període de lluita entre llans i catalans), esdevingut museu municipal; boniques esglésies; el jardí Bellini, frescament ombros, al cor de la ciutat, i l'Etna que treu el cap pertot; l'Etna en morat del seu mantell blanc que li costa d'arregar.

Centenari de Bellini. Catania celebra aquest any, d'una manera solemne, el centenari de l'inspirat i malagunyat músic que fou i és, en-ava, la seva glòria més legítima.

El raó d'orgullir-se d'aquest seu fill que no trai, ni per un sol moment, el seu esperit racial (potser perquè mori tan jove, com remarca amb molta justesa, Concetto Pettinati).

La visita al Museu belliniana i a l'exposició belliniana figurava, doncs, en primer lloc del nostre itinerari.

El museu està instal·lat a la casa on naqué el mestre, comprat per l'Ajuntament a fi de rememorar tot el que la ciutat posseïa, i posseïrà, referent a Bellini i a la seva obra.

L'exposició ocupa algunes de les grans sales del castell Ursino. Les coses que hi figuren no pertanyen a Catania. Han vingut unes de París: altres dels liceus musicals d'Itàlia; altres, finalment, de cases de particulars.

El tot forma un bell conjunt coherent. Llústima que es desintegrà després del 23 de setembre d'enguany, aniversari de la mort de Bellini i clausura del centenari!

Al museu, ens hem aturat, preferentment, davant l'alcova on el mestre obrí els ulls a la vida; davant del clavicordi de teclat groguet del seu avi—primer instrument que polsaren les seves mans d'infant—; davant el negre taüt que transportà la seva despulla a la pàtria, després d'un repòs de 41 anys, al Père Lachaise, de París.

De l'exposició recordem, amb emoció particular, "la sala dodona", on figuren les partitures autògrafes i, amb gust, la —en bells teatre— de les obres més populars de Bellini.

Què és, però, el que més ullprendrà el visitant, tant al museu com a l'exposició? Oh, no en tingueu dubte! Els retrats de Vincenzo Bellini.

A través d'ells comprendreu l'atracció irresistible que l'home i la seva música tingueren sobre els seus contemporanis.

Bellini, passava i el seguien l'amor i l'enveja.

Escolteu el que Lleó Escudier diu, en les seves memòries, referint-se al mestre catanès: "He vist arribar un sicilià, ros com una espiga, bell com un àngel; jove com l'aurora; melancòlic com el crepuscle".

I així el representen tots els seus retrats. Realitat? Idealització?

Fins a quin punt foren capaçes, els que el conegueren, de divorciar l'home de la seva música?

Però no oblidem que en 1849 Chopin demanava d'ésser enterrat prop del gran músic catanès i, abans d'entrar en agonía, pregava la comtessa Potocka de cantar-li una ària de la "Sonàmbula".

I tampoc que avui, cent anys després de la seva mort, tots els escenaris d'Europa han donat les obres de Bellini i nosaltres, pobres mortals que no hem conegut l'home, continuem a delectar-nos amb les seves melodies.

Catania, maig 1935.

Clausura de la VIII Fira de Mostres

A l'Hotel Ritz se celebrà un banquet presidit pel senyor Sedó

Diumenge es celebrà la clausura de la Fira de Mostres de Barcelona. Hom calcula que desfilaron per la Fira prop de trenta mil persones. Al migdia se celebrà, al Ritz, el banquet de clausura; que fou presidit pel senyor Alfred Sedó, al qual acompanyaren, al voltant de la taula presidencial, el vicepresident del Comitè de la Fira, senyor Sabater; president del Tribunal de Cassació de Catalunya, senyor Guibern; president de l'Audència, senyor López Arilla; secretari general de la Delegació d'Hisenda, senyor González; tinent d'alcalde, senyor Coll i Rodés, el qual ostentava la representació de l'alcalde; administrador de Duane; tinent d'alcalde, senyor Bausili; consol general de França a Barcelona, i delegat de Marina, senyor Verdugo Paratías.

A l'hora del xampany féu ús de la paraula el senyor Sabater, en nom del Comitè de la Fira. Agrai l'assistència al banquet de les autoritats i representacions de les entitats econòmiques.

Glossà l'èxit aconseguit per la VIII Fira de Mostres, i digué que aquest era un incentiu per als senyors que integren el Comitè, els quals proseguirien lluitant a tota per tal de superar la importància dels certàmens celebrats fins a la data.

Dedicà elogis a la participació de França a la Fira de Mostres, i digué que això ha servit per a posar de relleu la situació florent de la indústria del país veí i l'apropament espiritual d'Espanya i França. Amb aquest motiu féu destacar l'interès que presta a la Fira la col·laboració de la delegació de Tolosa.

Es lamentà de l'absència del president de la Fira, senyor David Ferrer, al qual privà d'assistir-hi el seu estat; pregarí de salut, i féu vots per al seu ràpid restabliment.

El senyor Sabater acabà el seu parlament aixecant la seva copa a honor de la Fira de Barcelona, de França i d'Espanya.

Després féu ús de la paraula el consol general de França a Barcelona, el qual agrai els elogis que havien estat dedicats al seu país per la seva intervenció en la Fira, i expressà que França sent un afecte tan pregon per Espanya, que no podia deixar d'aprofitar aquella ocasió per a testimoniar-li la seva simpatia, i col·laborar en una de les manifestacions més interessants de la indústria hispana. Acabà brindant per la unió més forta dels llaços espirituals entre els dos països.

El senyor Coll i Rodés, que, com hem dit, portava la representació de l'alcalde, parlà a continuació, al·ludint la importància que havia tingut la Fira, i digué que l'èxit que l'havia acompanyada significava el premi als deavallaments i a l'entusiasme dels organitzadors del Certamen.

L'Ajuntament continuà dient, sempre ha seguit amb gran interès el desenvolupament de la Fira, i s'ha felicitat de l'èxit que l'ha acompanyada. Ha estat la Fira una coordinació de les potencialitats de la indústria nacional i estrangera, especialment la de França, que amb la seva participació ha enlaira la importància del nostre Certamen.

L'orador acabà expressant que amb aquests actes es treballa per l'esplendor de Barcelona, de Catalunya i d'Espanya.

Finalment féu ús de la paraula el senyor Alfred Sedó, el qual començà fent referència a la brillantor amb què havia estat celebrada la Fira. Digué que això era degut a l'esperit entusiasta dels Srs. que integraven el Comitè de la Fira, que eren els primers convocats de la importància que tenia per a Catalunya i Espanya aquesta classe de manifestacions, a través de les quals es reflectia la situació econòmica del país i el grau de perfecció a què havia arribat la indústria. Glossà l'interès que té per a tot hom aquesta classe de manifestacions de la indústria i la seva repercussió en l'economia, i es mostrà partidari de la seva extensió.

Es felicità de la participació de França en la Fira, i convingué que al nostre país correspon bona part de l'èxit que ha constituït la celebració del Certamen. Féu ressaltar a continuació l'exemple de brillantor que han donat els fabricants i industrials nacionals i regionals amb llur col·laboració a la Fira, i digué que amb això han de trostar que són dignes de la confiança que desvetlla la nostra economia a l'estranger.

Tornà a referir-se a la importància de les Fires de Mostres, i digué que era de desitjar que entre els organitzadors d'aquesta classe de certàmens de tot el món s'establís un contacte que culminés en la celebració de conferències anuals, de les quals sortissin acords encaminats a la més gran brillantor d'aquestes manifestacions exponents de les valors que enclou l'economia, pedra angular dels pobles.

No em puc estar, senyors del Comitè de la Fira, de felicitar-vos per la vostra patriòtica actuació, i desitjar que seguïu en el vostre entusiasme, consolidant aquesta obra, que ve a significar la col·locació de noves fites per a arribar a la realització de les aspiracions del país: una Catalunya gran dins d'una Espanya pròspera, portaveu del nostre esplendor.

El ram que ornava la taula presidencial fou trè més a l'espera del president del Comitè de la Fira, senyor David Ferrer.

La inspecció a l'Audiència

En sortir-ne cap dels magistrats no va voler dir res

Convocats pel fiscal inspector que arribà el passat dissabte a Barcelona, estigueren reunits ahir al despatx del fiscal senyor Bonilla, tots els fiscals i el personal d'aquesta fiscalia.

La reunió va durar llarga estona. A la sortida els reunits no feren cap manifestació.

Interrogarem el fiscal inspector senyor García, el qual ens va dir que no ens podia dir res d'allò tractat i s'acomiadà de nosaltres.

SI ES ELECTRIC
I DEL VOSTRE AUTOMOBIL
... el repòs...
PARATGE ELECTRIC
CARRER MORA, 618 (Antiga de D'Alfons)

SULFOPILOL

Usi'l, si la seborrea amenaça el seu cabell

La seborrea és causa del 90 per 100 de les calvícies

Fet a base de sofre, el gran específic de la pell

Obtindrà un cap net i un cabell llis amb SULFOPILOL

Parli'n al seu metge; no temem el seu dictamen

I quan fracassin els articles d'aficionat, SULFOPILOL

La greixor del cabell és vençuda pel SULFOPILOL

Usi SULFOPILOL o resigni's a ésser calb si té seborrea

frase definitiva: "SULFOPILOL evita la calvicie"

Majestic Hotel

I RESTAURANT

Oberts a 10'30 ptes. i a la carta

Plats regionals. Excepcional cuina

Servici perfecte - Salons per a Banquets, Bodes i Festes

Orquestra - Provis moderats

Morenes, Fístules, Llagues

PURONGOLS, EGZEMES, PIDOR, ETC.

Es guanyen ràpidament amb el producte vegetal que es ven al carrer de Botella, 4, Barberia. Túp. 5'30 ptes.

Quatre individus roben un auto i van a robar en una pastisseria

Trobat-se al carrer de Panamà a casa d'un amic seu, a Joan Robert López li fou robat l'auto que tenia a la porta.

Aquest auto va servir als que se n'apoderaren per tal d'anar fins a la pastisseria del carrer de París, 130, propietat de Ladislau Szabo Putz, i pistola en mà, després de sol·licitar que els fossin venuts uns pastissos, obligaren els que eren a la botiga a entrar al seu interior ho i apoderant-se tot seguit d'unes pessetes que hi havia al calaix. Els lladregró després de cometre el fet fugiren.

Advertim a les persones a les quals s'ha publicat immediatament de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Carre Catalunya, 280, primer pis, i ben de les nou del vespre.

Advertim a les persones a les quals s'ha publicat immediatament de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Carre Catalunya, 280, primer pis, i ben de les nou del vespre.

INFORMACIO D'ESPANYA

IMPRESSIO POLITICA

El general Martínez Anido torna a Espanya

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Segueix la calma política. La notícia més sortida del dia és l'anunci de la tornada del general Martínez Anido, a Espanya, reintegrat a l'Exèrcit per una sentència del Suprem que anul·la l'ordre de separació decretada pel Govern Provisional.

Entre els escassos diputats que han assistit al Congrés, es comentava el projecte del Govern de presentar a les Corts diversos projectes de llei, per tal que siguin discutits i aprovats, abans de les vacances parlamentàries.

Hem parlat amb alguns representants dels grups d'oposició, els quals han afirmat que les facilitats que han donat per a l'aprovació dels pressupostos no les estendran a cap altre projecte ministerial; tots seran discutits i examinats minuciosament.

Si el Govern insisteix a voler tirar endavant la llei de Premsa mantindrà l'obstrucció.

Les facilitats parlamentàries es reduïren, doncs, als Pressupostos i per les causes ja conegudes.

L'esterilitat de la llei sobre l'atur obrer

—Precis: Junt aquests elements (les paraules del senyor Gil Robles a que abans m'he referit ho demostren) han fet massa demagogia, a base de la solució miraculosa d'aquest anginos problema, i, en can, i, elles mateixes han agreujat considerablement l'atur obrer a Espanya durant el seu mandat. Una obra de les dretes al Govern ha estat aquesta: derogació o incompliment de la legislació social de la República, envileïment dels jornals, implantació de la seva "d'arrendament rústica, que ha produït milers de desnonaments, i, com a conseqüència d'això, milers i milers de camperols, no és que hagin hagut d'enviar el seu tipus de vida, sinó que la seva capacitat de consum ha quedat anul·lada totalment, i això ha tingut una forta repercussió en l'economia nacional, i ha produït, ensems, atur en les regions industrials, amb la qual cosa aquestes també disminueixen el seu consum, amb el conseqüent trastorn en altres indústries i en el comerç. I cada dia s'agreuja més aquest dany i el perill social augmenta.

—Junes solucions veieu?
—Es aquest, en efecte, problema de reconstrucció econòmica d'Espanya. Crec, com el senyor Gil Robles — que no ho farà — que cal treure diners dels qui en tinguin. No preconcito, entenguí'm bé, fórmules demagògiques amb aquesta afirmació, sinó que crec que cal reorganitzar els impostos, desgravant, cada dia més, el treball i accentuant la tendència a cercar fonts perceptuals en la renda diferencial i en els impostos suntuaris. Cal fer una política de descompte que analitzi i dirigeixi el numerari vers els valors industrials i baixi l'interès en els valors de renda fixa. Cal estimular l'economia i no dirigir-la, però sí reorganitzar-la. Cal revalorar, naturalment, el treball, per a augmentar la seva capacitat consumidora.

—Un pla d'obres públiques?
—Sí, però un pla d'utilitat nacional, meditat, reproduït i tenint en compte que no succeïxi que l'excés de volum de les obres públiques desplaça la mà d'obra d'unes comarques i l'augmenti excessivament en altres; i també que l'augment de l'utilitat no faci necessari importar matèries primes amb el consegüent desequilibri en la nostra balança econòmica exterior. Hauria d'ésser també un pla que permetés posar en marxa les obres, deturades o suspendudes, segons les necessitats del moment de les diferents comarques i l'extensió de l'atur en cada una d'elles.

No cal dir que insisteixo en què cal complir la legislació social dels primers temps de la República i adonar-la en benefici del treball i fer-la més eficaç. Cal reorganitzar, igualment, l'Oficina de Col·locació Obrera perquè realment sigui útil i permeti tenir ben estudiat el problema i donar-li les solucions adequades.

El dolorós — acaba dient el senyor Pasqual Leone — és que des del novembre de 1933 que les dretes van prometre la solució d'aquest problema, no s'ha fet res fins al juny de 1935, amb la qual cosa s'ha agreujat el problema.

El pressupost per a 1936

Els projectes del ministre de Finances senyor Chapaprieta

Madrid, 17. — El ministre de Finances ha fet a un redactor de la "Hoja Oficial del Lunes" les següents declaracions:

—Com veieu els pressupostos que hauria de fer la República per a quan, aprovats ja els de la resta de l'any actual que estan tractant-se ara, calgui pensar en els de l'any vinent?

—Jo crec—contestà el senyor Chapaprieta—que el pressupost per a 1936 ha d'ésser un pressupost de reajustament dels mitjans econòmics d'Espanya amb les veritables necessitats de la nació. I dit això, és clar, que quedí sobreentès que en el pressupost no han de figurar més que les despeses justificades i que, per tant, cal prescindir de tota despesa que no tingui plena justificació i introduir en virtut d'això l'economia que suposa l'eliminació del pressupost de serveis inútils o que no prestin un rendiment proporcional a la despesa que suposen.

Per això—segui dient el ministre de Finances—ha d'ésser la primera labor a realitzar, i que s'empenirà, naturalment, a l'empar de la llei de Restriccions, sense esperar a què s'aprovi el pressupost per a 1936, una intensa labor de reorganització de l'administració, que abastarà, segurament, tots els seus graus.

Espera el Govern que un estudi a fons del pressupost espanyol li ha de consentir introduir-hi economies xifrables per centenars de milions de pessetes, segons vagi exposant al Parlament en donar lectura al projecte de llei anomenat de restriccions.

—En efecte: em proposo també actuar en els ingressos, encara que, en termes generals, no penso augmentar els impostos, però sí volgués, com he mantingut en l'oposició, acomodar-los a un major esperit de justícia i de flexibilitat, que consentís reparar evidents desigualtats i evitar notòries defraudacions.

També espero que aquesta actuació en els impostos, i, sobretot, l'atenció amb que des del primer moment atenc la recaptació, també en centenars de milions de pessetes.

—Em proposo adaptar el pressupost a la divisió de la llei de Comptabilitat de despeses permanents i temporals.

En la secció de despeses permanents amirà tot el que l'Estat necessita per al seu normal funcionament i les "atencions ordinàries" de tots els serveis, aduana, les d'obres, defensa nacional, etc., etc.

En la secció temporal hi aurien les despeses verament extraordinàries o de primer establiment que es produïxin per una sola vegada.

—Com comprendreu, no és capriciosa la distinció a la qual abans m'he referit. Les economies que em proposo introduir i l'esforç dels ingressos espero que consentin que gairebé es cobreixin en 1936 les despeses permanents amb els recursos ordinaris, arribant molt aproximadament el dit any a l'anivellament del pressupost, la qual cosa, de seguir les directrius que per a 1936 es tracen, serà efectiva en 1937.

—Les despeses temporals que afecten i beneficien més d'una generació no han de cobrir-se amb l'impost; per a aixecar les quantitats necessàries caldrà pensar en operacions de crèdit sobre la base de converses de Deute de caràcter voluntari que permetin disposar de les quantitats que, donades les condicions del mercat, de diner i de les necessitats del Tresor sigui precís i discret d'obtenir en cada moment.

—...

—No, no puc dir-vos res de matèria de conversions. Aquest és problema sempre variable, i cal resoldre circumstancialment segons sigui més convenient.

El que puc dir-vos és que les conversions seran sempre de caràcter voluntari, i que l'Estat respectarà estrictament tots els compromisos contractats en fer l'emissió del deute avui en circulació.

—...

—Sí. En els dies que estic actuant al Ministeri he afirmat l'optimisme amb què vaig expressar-me davant la Cambra.

La fermesa que tots els valors tenen al mercat i les seves puges demostren confiança i milloria evidents.

Les nostres relacions comercials tendeixen a millorar de dia en dia, i el capital de l'estranger considera cada vegada més la seva possible col·locació a Espanya. La recaptació dels tributs augmenta.

La premsa estrangera posa constantment de relleu la situació favorable en què Espanya es desenvolupa. En aquestes circumstàncies ha d'augmentar la meua fe en l'obra de regulació de la vida pressupostària de l'Estat i en la reconstrucció econòmica de la nació, posat que el programa del Govern no es limita sols a portar l'anivellament del pressupost, sinó que empenirà al mateix temps un pla de promoció de riquesa que, en unió de les despeses de defensa nacional, constituirà—termina dient el senyor Chapaprieta—els temporals dels quals abans he parlat.

Les negociacions comercials amb Anglaterra presenten dificultats

Madrid, 17. — Segueixen les converses pendents amb Anglaterra per a establir un nou conveni comercial amb el dit país. Aviat sortiran els nostres delegats cap a la Gran Bretanya, on continuaran les seves converses amb els representants anglesos.

La impressió que es té als cercles interessats és que les negociacions seran difícils, donada la sèrie de circumstàncies que envolten l'intercanvi entre Espanya i Anglaterra. De totes maneres no es perd l'esperança d'arribar a un acord, si bé es considera que algun sector de la producció nacional espanyola haurà de sofrir alguna repercussió, donada la forma que els anglesos plantegen les seves reivindicacions a fi d'arribar a l'anivellament de la seva balança comercial amb Espanya.

En les negociacions amb la Gran Bretanya els seus dominis i colònies queden fora dels acords que es fan. Això permetrà que Espanya pugui establir negociacions directament amb els dominis i colònies angleses a fi de buscar la compensació a les concessions que es fan a Anglaterra.

—...

—...

Tots els sectors coincideixen a apreciar la insuficiència de la llei sobre l'atur obrer

Madrid, 17. — El periòdic "Ya" publica diverses opinions de distintes personalitats sobre la llei de l'atur obrer.

El senyor Innocencio Jiménez, conseller delegat de l'Institut Nacional de Previsió, diu: "Crec que la llei de l'atur encara arriba a temps, però que no podrà fer res per a mitigar aquest problema si no s'acut a la indústria nacional. Millor dir: crec que es fa precis comptar exclusivament amb ella.

Quant a les obres preferibles, han d'ésser, al meu judici, totes les que augmentin la fecunditat de la terra i les necessàries per al sanejament de les vivendes i higiene de llurs habitants."

El senyor Ramon Vergés, president de la Unió Econòmica, ha dit: "La llei contra l'atur, que acaben de votar les Corts, mereix un elogi pel propòsit que la inspira, i per la mobilització que pot portar a cap en les activitats de l'indústria privada, donat el règim d'auxilis que s'hi conté. Però com el propi ministre de Treball ha reconegut, es tracta d'una llei complementària que necessita complementar-se amb altres que porten el remei a la crisi i l'atur en indústries bàsiques, com són les de caràcter pesat. Aquestes indústries, fins ara, es troben desatentes, i cal, per al seu ressorgiment, l'aprovació d'obres de defensa nacional i d'obres de ferrocarrils, que són les que més directament puguin remeiar-ho.

El projecte de bons de ferrocarrils que algú pretén presentar com a un present de l'Estat a les Companyies és totalment estèril per a l'execució d'obres, i l'al·lucinant a la tasca que no se'ls podrà consentir tampoc a les Companyies altra cosa que sortir del compromís de les càrregues financeres de data més curta.

La llei del ministre del Treball necessita, per consegüent, el complement d'aquestes altres notícies favorables a la indústria pesada, tant més just per quant arrosseguen una crisi de més de cinc anys i viuen uns moments en què la concentració del mercat interior va unida a les amenaces de Tractats comercials que poden ésser-nos desfavorables."

L'arquitecte senyor Pere Muguruza diu: "Qualsevol projecte per resoldre la paralització d'obres en què ens trobem ha de semblar magnífic. Per això, per moltes dificultats que presenti la llei de l'atur, ha d'ésser ben rebuda, puix que es necessita viure fora de la realitat per a no adonar-se del caràcter tràgic en què es troba submergida la classe obrera. La indústria nacional pot absorbir perfectament tot l'esforç que precisa la llei d'atur. Una bona ordenació endegaria totes les activitats.

Existeix per a mi un sol perill, que és que es dilueixi aquell esforç en comissions i entretencions que el converteixen en una remora i després en un evident perill.

En ciutats com a Madrid existeix un problema vital i urgent: l'obra de millora del tipus mitjà de vida. S'hi neix així la reforma interior, que és preferible a una expansió cap a l'exterior, la qual no està dintre de les possibilitats del nostre Ajuntament, que a penes pot mantenir l'aspecte urbà. A Madrid, com a totes les ciutats espanyoles, precisem reformes fonamentals en els serveis de proveïment d'aigües, mercats, etcètera."

El senyor Sánchez Conesa, president de la Societat de Constructivistes i Parellers d'obres i vocal del Consell de Treball, s'ha expressat en els següents termes:

"La primera mesura que cal adoptar ha d'anar encaminada a què totes les construccions que es realitzin siguin de nova planta. Després ha de concedir-se a aquestes obres que s'executin, amb vis-

Ha començat la vista de la causa pels fets de Turón

Oviedo, 17. — Avui ha començat la vista de la causa pels successos revolucionaris de Turón. Aquesta vista fou suspensa el dissabte per malaltia d'alguns dels lletrats.

A partir de primeres hores del matí gran nombre de públic s'ha estacionat davant les portes de la Diputació provincial per tal d'assistir a les sessions de la vista. L'expectació que la causa ha despertat és molt gran degut especialment a la gravetat de les penes que el fiscal sol·licita.

Constituint el Tribunal, hom procedeix a donar lectura al sumari.

La causa ha estat instruída pel capítol senyor Salustiano Santos Lorente.

Quan es començà a instruir el nombre de processos era de 84. Actualment són 64.

En l'apuntament es diu que en aquests successos foren coneguts els homicidis següents: el del sergent de la guàrdia civil Eugeni Fernández, i els dels guàrdies del mateix Cos, Artur Marín i Josep Barrieto, en ocasió de l'assalt a la caserna. Com a assassins dels morts del tinent coronel de carabiners senyor Artur Luengo; del comandant d'aquest mateix Cos senyor Norbert Muñoz dels nou religiosos de l'Institut i Germans de la Doctrina Cristiana. També foren assassinats l'enginyer director de la Huillera de Turón, senyor Rafael del Riego; el guarda jurat senyor Candi del Agua, un empleat de l'Empresa i el president del Centre d'Acció Popular, senyor César Gómez.

En el sumari figuren una sèrie de declaracions.

En la seva declaració el senyor Candi del Agua Díaz, fill d'una de les víctimes, afirma que els que considera dirigents del moviment són: Silveri Castañón González, Manuel Alvarez, Fermi López, Ceferi A. Rey, Joan Bautista García Montero; Amaro Muro, Amador Fernández Llana, Antonio Busto, Hermíni García, Josep García Alvarez, Josep Pili, Nicolás Cortes, Aureli Choya, Aristides Castañón i Manuel Carril.

El testimoni declara que tots ells intervingueren en els fusellaments, i bé considera com a dirigents del grup Amador Fernández Llana, Silveri Castañón, Fermi López, A. Rey i Josep García Alvarez.

Es llegia també la declaració de Manuel Alvarez, el qual fa esment dels noms dels individus que integraven el Comitè revolucionari i que coincideix amb els noms dels processos.

Es llegia la declaració de Nazari Cobi, el qual diu que exercí el càrrec de comissari de Sanitat però que no realitzà caps dels fets que hom li imputa.

També declara el processat Francesc Rodríguez Sañudo, el qual diu que estigué a l'edifici que era col·legi dels Germans de la Doctrina Cristiana després d'haver-se apoderat de la casa els rebels. Allí exercí el càrrec de cuiner, i assegura que qui ordenà els fusellaments dels frares i de l'enginyer senyor Riego fou Silveri Castañón, el qual afegí que era cap del Comitè de guerra. També diu que Lleonci Villanueva era somissari de

Sanitat; comissari de transports, un tal "Moscón", i comissari de proveïments, Servand García.

Aquest individu fou detingut quan fugia, i relata la forma com fugí; afegí que Silveri li lliurà 1.400 pessetes perquè els posés a lloc segur. Lleonci Villanueva era comissari de pels dirigents del moviment, reconeix que ell era comissari de Sanitat, i components del Comitè Silveri Castañón i alguns individus més.

Aquest individu és acusat per alguns testimonis d'ésser un dels principals directors del moviment i qui ordenà l'assassinament dels Germans de la Doctrina Cristiana.

Figura a continuació la declaració de l'enterrador del cementiri del Turón, Esteve Martín Colodrón. En principi fou processat, però ja no figura com a tal.

En la seva declaració diu el testimoni que segons les seves recerques la nit del 9 al 10 d'octubre foren afusellats els Germans de la Doctrina Cristiana. Els executors foren Silveri Castañón, Josep García, Amador Fernández Llana; i deu o dotze individus més. Diu el declarant que a ell el tingueren en una de les portes del cementiri i que estava custodiat per Amador Fernández, que l'apuntava amb el fusell. Llavors entraren els religiosos de Turón, més un altre penista de Mieres, un tinent coronel i un comandant de carabiners, que immediatament després foren afusellats. També declara que el dia 14 foren afusellats l'enginyer Rafael del Riego i els empleats de Huillera del Turón César Gómez i Candi del Agua. Declara que aquests foren assassinats fora del cementiri, perquè es negaren a entrar-hi. Els executors foren Amador Fernández Llana, Poreas, Colás i Caraca.

També declara que a la tarda del dia 9 fou cridat per Silveri Castañón, el qual li digué que a la una de la matinada fos al cementiri. Hi anà a aquesta hora, i als volts de dos quarts de dues arribaren al cementiri Silveri Castañón i Josep García Alvarez amb un grup de gent armada que conduïa els Germans de la Doctrina Cristiana i els caps de carabiners. Silveri, que anava armat d'una pistola, li ordenà que obrís la porta i que esperés, dirigint-se tots ells a la part alta del cementiri, on prèviament havia obert unes fosses. Al cap de pocs moments sonà una descàrrega i a continuació trets de pistola, que suposa el declarant que eren els de gràcia per als afusellats que quedaven amb vida.

Moments després fou cridat el declarant per Silveri, el qual li ordenà que procedís a enterrar els cadàvers allà que li posava a la seva disposició quatre homes. Després d'amenar-lo Silveri, si deia alguna cosa sobre el succeït quedà el declarant amb quatre revolucionaris i procediren a l'enterrament dels cadàvers.

Preguntat el declarant per la defensa si havia estat al costat de l'escamot i que si podia reconèixer els que el formaven, com a reconegut Castañón i a Cobi, el testimoni diu que va conèixer aquests perquè eren del poble, però que no coneceria els de l'escamot perquè eren forasters.

Preguntat pel mateix defensor sobre el que sabés sobre l'escamot en la nit del dia 13 al 14, contesta que sobre les dues de la matinada el despertaren i el feren aixecar Amador Fernández Llana i Servand García Palanca; li ordenaren que els seguís al cementiri, i un cop allí va veure a l'entrada tres cadàvers, que després ha sabut que eren dels senyors Rafel del Riego, Candi

PARIS
HOTEL MONT-THABOR
4, rue Mont-Thabor
Molt cèntric - Prop de l'Opéra
Ampliat en 1932
180 habitacions i 100 banyos
El trobareu tota mena de facilitats, per ésser
Gerència catalana
PROPAGUEU-LO

Fulletó de LA PUBLICITAT ★ Núm. 49

CAP A LES TERRES HOSTILS D'ETIOPIA

per H. de Monfreid

donats. S'ha posat al cap de combatre les malfertes angleses i mantenir els corrents comercials vers Djibuti. Si parla d'aquesta qüestió amb el negus, pel cap baix en tenim per una hora, i encara aquí tenim el consol d'Itàlia, que puja l'escala acompanyat d'una escorta de soldats tigrans.

Va amb jaqué, copalla i botins.

El senyor Campini és allò que se'n diu un galant home, 35 anys, perfil de medalla miquelàngesca i, sobretot, dos ulls esplèndids, dos ulls vellutats extraordinàriament expressius, on vibra tota l'ànima italiana.

tant a ell mateix i als seus amics amb uns sobrats "en guàrdia", que ningú no espera.

Veient-lo pujar, em pregunto a quina hora ens tocarà l'audiència amb el negus. Però abans que arribi a la terrassa, el nostre consol surt de la visita. Va tot adalserat, s'excusa d'haver-nos fet esperar, ensopega amb una catifa, deixa caure el casc tot donant la mà a l'indrèp, envia somriures als que són per allà, i es llança escales avall seguit del seu boy.

A l'escala topa amb l'escorta imponent del seu collega d'Itàlia.

Amb un cop d'ull line temps de veure Campini que s'atura molt cerimoniósment, molt digne, molt enervant, el cap tirat enrera, somrient amb diplomàcia al seu collega francès, que sembla que hagi vingut tot passant a dir bon dia al negus, sense compliment.

Som introduïts.

L'emperador seu davant d'una tauleta prop d'una finestra, de la qual es veu tota la ciutat i l'estesa monòtona de la maledesa grisencsa. A l'abast de la mà té un enorme binocle Zeiss.

Té el seu fill al costat. És una criatura de nou anys. Ja assisteix a les audiències; quiet a la seva cadira, escolta, comprèn el que pot, però observa.

Potser l'emperador, com jo mateix, reveu la nostra primera entrevista ara fa 25 anys a les muntanyes del Tserker, quan un dia, extenuat de fatiga, entrà a refer-se a casa meua.

Per aquell temps no hi havia carreteres, ni autos; no era sinó el Deldjafari, i governava la seva estimada província de l'Harrar... Ell tenia 25 anys, jo 30. L'horitzó era clar.

Avui potser l'emperador està preocupat, com el capità al pont quan veu pujar per damunt de l'horitzó els senyals precursors de la tempesta.

A bord, ningú no s'inquieta; ballen, es divertixen; ell, però, calcula la ruta en el silenci de la cambra de guàrdia, per evitar la trajectòria fatal del cicló. Dona una ordre al timoner, la barra vibra... el vaixell va envers el seu destí.

D'aquesta ordre breu, del gest fidel de l'observador timoner, depèn la vida de tots, i demà, en despertar, ningú no sabrà el perill que l'ha amenaçat i com ha passat prop de la mort sense saber-ho.

L'emperador va vestit molt simplement: una capa de llana beige amb fermall d'or. Ens allarga la mà, una mà fina i nerviosa.

—Com trobeu el nostre país?—pregunta a X... —Estic encisat, Sire, perquè gràcies al senyor de Monfreid n'he pogut veure tot allò que és el meu país. Em sento enterament conquistat.

L'emperador somriu a aquesta paraula i li respon tot mirant per la finestra oberta el misteri dels horitzons de la maledesa grisencsa.

—Espero que serà una conquesta sense esport de revenja? I què us ha ensenyat el vostre amic?

—De moment, m'ha ensenyat tot allò que ha restat abissini, Sire, i després tot el que heu fet vos.

—Desgraciadament, he fet ben poc... tinc molt per fer...

—He dit, Sire, que de primer he vist tot allò

que és abissini. I és per això que de seguida he comprès tot el valor de les coses que la Vostra Majestat ha pogut realitzar, tot valorant l'esforç immens que representa "el poc" que ens heu donat.

Un silenci marea fins a quin extrem l'opinió de X... ha commogut l'emperador.

—Sou el primer europeu que diu això. Els que vénen a visitar el meu imperi, generalment examinen la situació d'una manera totalment oposada a la vostra. Em parlen bé o malament de seguida, segons el seu humor, però gairebé sempre els seus compliments són tan fustegats com les seves crítiques, perquè els uns i els altres són igualment inexactes.

—En efecte, he sentit parlar molt, Sire, i comprèn tot el perill d'aquests discursos en veure, donat l'estat actual del vostre país, que els fets mai compresos poden donar-los una justesa aparent.

X... s'atura, vacilla. L'emperador el mira amb un somriure tranquil, ple d'interrogació. Sens dubte es pregunta com ho farà aquest jove imprudent per a continuar pel terreny realitzat per un s'ha fet sense donar-se'n compte, de segur.

Aquest número ha passat per la censura

ESTRANGER

Les converses navals anglo-alemanyes

Estats Units i Japó favorables a la demanda alemanya; França i Itàlia fan remarcar el desequilibri naval que representa

Londres, 17. — Aquesta tarda no s'ha celebrat cap reunió dels delegats navals anglesos i alemanys. Es probable que la reunió plenària tingui lloc demà al matí.

Es probable que les converses es donin per terminades abans d'acabar la present setmana.

Aquest matí ha tingut lloc entre els experts de tots dos països una discussió sobre qüestions tècniques.

Les construccions angleses

Londres, 17. — El "Daily Telegraph" diu que Anglaterra construirà en els quatre anys vinent cinc cuirassats. Dos seran començats en 1937, dos en 1938 i el cinquè en 1939.

Londres, 17. — Segons una informació del "Manchester Guardian", l'almirallat ha fet conèixer als delegats alemanys les intencions angleses en matèria naval que es faran efectes en el curs de cinc anys.

En la dita informació s'assenyala que el Govern britànic té la intenció de reemplaçar per embarcacions noves les unitats de model antic. El dit programa començarà a portar-se a cap a principis de l'any 1937 i es donarà per terminat l'any 1942.

El citat programa assenyala la construcció de dotze navilis de línia.

Opinió oficial

Londres, 17. — En terminar de les converses navals anglo-alemanyes el director diplomàtic de l'Agència Reuters diu que el punt que ha suscitat més comentaris entre certs observadors és la qüestió del que podria portar si França es decidís a augmentar la seva flota de guerra.

Segons el dit redactor, es considera que a fi de fer el projecte d'acord anglo-alemany acceptable per a Alemanya ha d'haver-hi alguna seguretat per part d'Anglaterra que en l'eventualitat d'un augment de la marina francesa la flota britànica també seria augmentada.

La resposta francesa

París, 17. — El president del Consell, senyor Laval, liurà ahir a l'almirallat de la Gran Bretanya una còpia de la resposta que serà enviada avui a Londres a la comunicació britànica relativa a les converses navals anglo-alemanyes.

Si bé no es coneix la contestació francesa a la nota britànica, es creu que en ella s'insisteix sobre la interdependència dels armaments terrestres, aeris i navals i tracta de demostrar que el projecte acord vindria a destruir l'equilibri naval que fou es-

La crisi mexicana

Sembla que Plutarco Calles es retirarà de la política

Méxic, 17. — Explicant la seva recent actitud, el senyor Plutarco Calles, ha declarat: "Quem solament orientar l'acció del Partit Nacionalista revolucionari vers el que crec que és d'interès del país. Les meves paraules foren interpretades com un desig d'intervenció en els afers públics. Jo em retiro, i deixo la responsabilitat del Poder a qui la té en dret."

Probablement, el senyor Calles sortirà demà en avió cap a una propietat que posseeix al camp.

El senyor Plutarco Calles ha anunciat que està decidit a retirar-se de la vida política.

Aquesta decisió, posà terme al greu conflicte que s'havia plantejat entre l'esmentat senyor i el senyor Cárdenas.

Méxic, 17. — Uns 15.000 catòlics han desfilat per davant del Palau Nacional reclamant la llibertat de consciència i com a protesta contra la política que segueix el Govern en la qüestió religiosa.

Uns estudiants que donaren crits de "Mori Cárdenas!" han estat detinguts.

Calles es retirarà de la política

Hoover continua essent hooverista

Palo Alto (Califòrnia, EE. UU.), 17. — L'ex-president Hoover, en una allocució pronunciada als estudiants de la Universitat de Stanford, digué que les joventuts havien d'estar alerta de no sacrificar la llibertat per obtenir una seguretat econòmica. La seguretat, social —digué— ha de basar-se en el culte al treball i no en la por.

La seguretat social universal no pot obtenir-se per una repentina inspiració o per mètodes artificials.

Un discurs de Starhemberg

Viena, 17. — El príncep Starhemberg, en un discurs pronunciat davant les formacions paramilitars unificades a Eissenstadt, ha dit: "No existeix un programa Schuschnigg i un programa Starhemberg. Existeix únicament un programa austriac del qual són responsables Schuschnigg i Starhemberg, entre els quals no hi ha divergències. L'orador ha posat, a més, de manifest la necessitat d'unificar les formacions paramilitars a tot Àustria."

Una travessia àrtica de vaixells mercants

Moscou, 17. — Els vixells soviètics "Stalingrad" i "Anadyr" han sortit de Vladivostok amb direcció a Murmansk. Serà la primera travessia de l'Océan Àrtic realitzada per vaixells mercants.

Una comunicació sobre Klaipeda

Londres, 17. — A la Cambra dels Comuns el senyor Samuel Hoare, ministre de Negocis Estrangers, ha indicat que esperava que aviat podria dirigir a Kawnas, d'acord amb els seus col·legues francesos i italians, una comunicació relativa a la qüestió de Klaipeda.

Després de l'armistici del Chaco

Ginebra, 17. — Els delegats de Xile i l'Argentina, senyors Rivas Vucufina i Cantillo, han lliurat al senyor Avelino, secretari general de la Societat de Nacions, un telegrama de Buenos Aires, signat pels ministres d'Afers Estrangers dels dits països, senyors Cruchaga i Saavedra Lamas, en el qual es diu, entre altres coses:

"Posem oficialment en coneixement de V. E. prenent que ho comunicui al Consell de la Societat de Nacions, que el dia 12 d'aquest mes, a Buenos Aires, fou signat oficialment el protocol de pau per les dues nacions bel·ligerants i pels mitjancers."

Aquest protocol entrarà en vigència el dia 14 d'aquest mes en el qual es refereix a la cessació d'hostilitats.

Esperant comunicar-li els detalls dels resultats obtinguts, els ministres d'Afers Estrangers de Xile i Argentina, s'expressen a donar les gràcies a la Societat de Nacions per la cooperació eficaç i cordial que prestà perquè es pogués arribar a un acord en el conflicte del Chaco.

Ens és particularment agradable fer constar, que en l'acord signat, les parts assumeixen, en el cas que fracassin les negociacions directes per a l'arregliment de les diferències del Chaco, l'obligació d'arreglar el conflicte recorrent al Tribunal de Justícia internacional de La Haya."

Fabra.

Buenos Aires, 17. — El capità Joan Esteban Vaca, membre de la Comissió militar neutral del Chaco, ha marxat cap al Chaco amb instruccions addicionals del grup mitjancer de les potències americanes a la Comissió.

La Comissió considera que la realització dels objectius del protocol seran simplifiquen quan els Congressos paraguaià i bolivià hagin ratificat l'acord. — Fabra.

Buenos Aires, 17. — El conseller brasiler Macedo Soares ha sortit cap a Rio Janeiro en el cuirassat argentí, "25 de mayo". Ha estat aclamat per la multitud. — Fabra.

Montevideo, 17. — El Govern ha nomenat l'ex-canceller Pedro Manríquez, delegat de l'Uruguai a la Conferència de la pau per a negociar la solució definitiva del Chaco. — Fabra.

Londres - Oran - Londres en disset hores

Londres, 17. — El capità Percival, constructor d'avions, ha iniciat avui, a la 1'30, un vol, tractant d'anar d'Anglaterra a l'Àfrica i tornada en un dia. L'aviador espera arribar a Oran en una sola etapa i poder tornar a Londres aquesta nit.

Orà, 17. — El capità anglès Percival, constructor d'avions, ha aterrat aquest matí, a les 8'40, i ha cobert la distància de 1.400 milles en 7 hores, 10 minuts. Espera estar de tornada a Croydon a les 18'30, si no hi arriba abans.

L'objecte del vol — ha dit Percival — és demostrar les capacitats extraordinàries dels avions moderns lleugers. Es parla molt de les proves dels grans avions, però el públic oblidat els progressos realitzats en el domini dels petits aparells.

Londres, 17. — El senyor Percival, de tornada d'Orà, ha aterrat a Croydon, a les 18'25.

Londres, 17. — Per primera vegada s'ha realitzat avui el recorregut Londres-Africa del Nord - Londres, en una sola jornada.

Aquesta gesta l'ha realitzada el capità Percival, que, havent marxat de Gravesend avui, a la 1'30 de la matinada, ha arribat a Orà a les 8'40 del matí, i ha aterrat a Croydon a les 6'25 de la tarda.

Topada de trens a Anglaterra

Londres, 16. — El balanç de la catàstrofe ferroviària ocorreguda ahir a Elwyn Garden, i en la qual un tren de viatgers topà amb un corren, del qual quedaren destrossats diversos vagons, puja a 20 morts, entre ells cinc dones i dos nens.

Dotze moriren a l'acte, i els altres tres al cap de poc d'ingressar a l'hospital.

A més hi ha 700 ferits hospitalitzats. Els treballs per deixar neta la via estan molt avançats, i es creu que entre les desferres dels vagons hi ha més cadàvers.

Segons testimonis oculars de la catàstrofe d'Elwyn Garden, el tren corren, que anava a una velocitat de 70 milles per hora, embestí i reduí a estelles els dos primers vagons de l'altre tren, pertanyent a la línia. Londres-Newcastle, el qual, per raons, que encara no es coneixen, havia entrat a petita velocitat en una línia situada al costat de la línia principal.

Londres, 16. — Dotze hores després de la catàstrofe d'Elwyn Garden s'ha registrat un nou accident ferroviari, que, afortunadament, ha estat de molta menor importància, prop de Glasgow.

A la seva arribada a Gouffon, un tren, ha topat violentament contra els aïllaments que hi ha a l'estació. Han resultat 25 persones ferides, d'elles tres de greus.

El governador de Nebraska convertit en dictador

Omaha (Nebraska), 17. — Usant dels seus plens poders de dictadura militar, el senyor Cochran, governador de Nebraska, ha ordenat que tots els tramvies siguin retirats dels carrers d'Omaha, a causa que la Companyia de Tramvies no es conforma amb la seva demanda de constituir-se àrbitre per a la solució de la vaga.

Cordell Hull partidari de la col·laboració internacional

Michigan, 17. — El senyor Cordell Hull, secretari d'Estat, ha pronunciat un discurs davant els estudiants de la Universitat de Michigan.

En l'assajar revista de la situació internacional, l'esmentat personatge ha pronunciat les següents paraules: "Disseminatament, podem esperar un retorn a la barbàrie i al salvatisme, si les nacions del món continuen portant a cap una política de valdre' cadascuna per ella sola."

Ha dit el seu discurs dient que ell, a desgrat de la gravetat de la situació, no creia en una guerra próxima.

A la O. I. del T.

A favor de l'estabilització general de la moneda

Ginebra, 17. — El senyor Harold Butler, director de l'Oficina Internacional del Treball, estudiant en la Conferència Internacional del Treball els mitjans i reptes de millorar la situació mundial, es pronuncia a favor de l'estabilització general de la moneda.

Ha acabat la seva intervenció dient que considerava la desvaloració com una mesura temporal d'auxili.

LA SITUACIÓ SINO-JAPONESA

No sembla aranjada la qüestió del Va-har

Les diferències sino-japoneses a Washington i Londres

Londres, 16. — Comuniquen de Pequín a l'Agència Reuters que, segons notícies de bon origen procedents de Tien Tsin, l'incident de Chahar ha quedat resolt després de les negociacions realitzades entre les autoritats xineses i els caps de l'exèrcit Kwantung.

Pequín, 17. — A pesar de les declaracions oficials xineses, que anuncien que l'incident de Chahar està solucionat, les autoritats japoneses fan notar amb insistència que no s'ha arribat a cap acord en la qüestió general de les relacions entre Chahar i el Manxukuo.

Segons certes informacions, es creu que l'exèrcit de Kwantung demanarà l'evacuació de Chahar per les tropes japoneses. Mentrestant, els japonesos fan exercicis d'embarcament i de desembarcament a Xanhaikuan, d'on els japonesos exigeixen la sortida dels duaners xinesos.

Toquio, 17. — Circula instantment el rumor que els oficials d'Estat Major japonesos a Xangxun decidiren que les tropes del general Suang Xeh Yuan siguin tractades com a bandes de malfactors. Aquesta notícia no ha estat desmentida als cercles oficials.

Les tropes de la província del Chahar, el governador de la qual és el citat general xinès, seran mereixedores del dit tracte per haver violat la treva establerta el dia 2 de febrer.

Tientsin, 17. — Segons informacions dignes de crèdit, dos corrents d'opinió semblen dibuixar-se en les autoritats militars japoneses: un, representat per Dohaire, que vol col·locar d'una manera franca, sota el control de l'Exèrcit del Kwantung, tot el nord de Xina, mentre que l'altre corrent s'inclina pels consells de Toquio a favor d'una política relativament moderada a base dels guanys obtinguts.

Dohaire ha declarat avui: "El xinès han acceptat solament les demandes verbals, però això no és el que cerquem."

Nankin, 17. — En els centres oficials es declara que el govern nacionalista xinès ha adoptat definitivament una política de pau. Nombrosos caps civils i militars xinesos i japonesos han celebrat diverses entrevistes que es mantenen secretes i en el curs de les quals hom creu que el Japó ha demanat a la Xina que les seves demandes siguin acceptades per escrit.

Tientsin, 17. — El tinent coronel Matsui, oficial japonès de Kalgan, que fou portador de les recents demandes dels japonesos, ha sortit cap a Xangxun per a rebre noves instruccions que ha de portar Dohaire.

Després de fer història dels esdeveniments que darrerament s'han desenvolupat en aquella regió, ha dit que alguns punts del conflicte continuen confusos, per la qual cosa creu necessari esperar una quineta dies per tal de veure el resultat que donen les converses de Chahar i el resultat actualment se celebren.

EMIR

L'ULTIM PERFUM DE

40 mil morts a Quetta

Londres, 17. — Els sots-secretaris parlant entant del Departament de l'Índia ha comunicat aquest tarda a la Cambra dels Comuns que, a conseqüència del recent tremolor de terra ocorregut a l'Índia, hi ha hagut més de quaranta mil morts en la regió sinistrada, i ha afegit que d'aquesta quantitat 20.300 persones moriren a Quetta.

Ha afegit que resultaren morts 190 europeus i ferits 240, i que en l'actualitat es troben sense eixopluc unes quinze mil persones.

La nova etapa de la N. R. A.

Washington, 17. — El president Roosevelt ha inaugurat oficialment la forma "esquelètrica" de la N. R. A., i ha nomenat el banquer de Nova York James O'Neill, administrador. El president ha declarat que desitja mantenir l'estructura general de la N. R. A. tant temps com sigui possible, convençent com està dels seus beneficis efectes.

Nova York, 17. — El president Roosevelt ha nomenat director de la N. R. A. el senyor James O'Neill, vice-president de la New York Guaranty Trust Company. Aquest nomenament és comentat molt vivament, perquè el designat, ultra pertanyer al món bancari, és conegut per estar afiliat al partit republicà.

De les terres Catalanes

TORTOSA

Dinar benèfic. — Inspecció. — Futbol Vària

Tortosa, 17. — Amb motiu de la inauguració de la Caixa de Pensions, ahir aquesta entitat obsequià amb un dinar extraordinari el "Menjador dels pobres".

— Els consellers populars de la Cènia han adreçat un escrit al gestor governatiu d'aquella població, protestant de la substitució i usurpació de llurs càrrecs.

— Per tal d'efectuar una inspecció del conreu de l'arròs a les riberes de l'Ebre, ha arribat el tècnic de la Hidrogràfica senyor Serafí Moros.

— En el partit de futbol jugat ahir, al camp del Rabal, entre el Dertussa i el Centre d'E. d'Ulldecona, el primer guanyà per 4 gols a un.

— La Secció Excursionista de Pallestre efectuarà, per mitjà de Viatges Vida Tortosina, una excursió a Cardò el vinent dia 7 de juliol.

— Per al proper dijous la Secció Recreativa de l'Ateneu té anunciat un lliut ball familiar com a final de temporada.

SANT ADRIA DE BESOS

Trobada de bombes. — El fiscal. La processó. — Vària

Sant Adrià, 17. — Dimecres, a la tarda, en una de les ribes del riu Besòs foren trobades dues bombes petites, l'una quadrada i l'altra rodona, les quals amb el carro blindat foren dutes al camp de la Bóta. En el mateix lloc n'han estat trobades d'altres.

— Pels càrrecs de fiscal i suplent han estat nomenats els senyors Viriat Caballot i Vicenç Roig i Carreres. Són de la Lliga i comerciants.

— El comandant militar de la plaça, senyor Lluís Torralba, ha autoritzat perquè el dia del Corpus surti la processó pel carrer.

Hom reconeix que el laicisme del règim no queda pas en bon lloc.

— En la vinent sessió consistorial dels gestors no prendrà encara possessió el nou i desconegut company dels ja existents.

— Segons informacions estimables, a l'inspector del personal municipal, senyor Esteve Garcia, li han estat assignades 4.000 pessetes anuals de sou.

LA BISBAL

Noves diverses

Expressament per a visitar el castell, la setmana passada estigué breus moments entre nosaltres el senyor Joan Subies, del Servei —pobres serveis— de conservació de Monuments.

El senyor Subies quedà encisat de la visita i diuen que tingué mots d'elogi per l'esforç realitzat pel nostre admirat senyor Felíu.

El senyor Subies no ens coneix pas. De l'octubre encà un esforç o un sacrifici més o menys, per al nostre gestor no significa res.

— L'Escut Emporiat ha acordat cedir de franc el saló de festes a totes les Companyies que representin teatre català.

Evidentment, és un acord que caldria que tingués imitadors.

— Lluís de Círcula, radical, i Juli Figueres, simpàtic a la Ceda, han estat nomenats fiscal i suplent, respectivament.

— Sabem que Josep Vilar i Clara treballa activament.

Reclamen una exposició dels seus dibuixos i caricatures.

I ara que parlem d'exposicions: ¿Per què no aplega i exhibeix els treballs dels seus deixebles? Això plauria més que segons quina política... mestre Sala. De l'Exposició infantil de dibuixos que no s'ha fet res de bo; excepte, naturalment, la conferència del senyor Bosch i Gimpera i el concert Toldrà.

ST. FELIU DE GUIXOLS

Un nou trust de fabricants. — Teatral. La moralitat a la platja. — Donatiu important

— Els fabricants d'aglomerats de suro les comarques gironines s'han agrupat i han format una central de vendes a fi de repartir-se proporcionalment la capacitat de producció de cadascun d'ells l'avui per avui migra mercat nacional d'aquests mercats estrangers no entren en aquest acord. Aquesta central de vendes té el seu domicili a Sant Feliu, i n'ha

estat nomenat director el senyor J. Pasqual, ben relacionat entre les firmes industrials de la ciutat i comarca.

— Al Teatre Novetats hi ha anunciada l'obra "Fanny". Serà representada per la companyia Nicolau-Martori ben aviat.

— Dimecres l'Agrupació Rometa representarà al teatre. Novetats les obres "La festa del carrer", d'Enric Lluell i "La foc nou", d'Ignasi Ignés (segona actuació), amb les quals pren part en el IV Concurs de teatre català amateur. En la mateixa vetllada els joves guixolencs V. Raurich i Antoni Teixidors donaran un selecte concert de violí i piano a base d'un programa molt escolit.

— El dijous passat la companyia d'aficionats "Foc Nou" representà amb força encert i davant d'una nombrosa concurrència l'obra "Desitjada", del notable poeta Josep M. de Segarra.

— Per les autoritats de Marina ha estat prohibit banyar-se amb slip curt per considerar-ho immoral.

— L'acabat propietari de Tossa de Mar, senyor Ferran Vilallonga ha fet un donatiu de cent mil dòlars per a millorar l'Hospital espanyol de París.

SANT CELONI

Estafadors. — Enramades. — Vària

Fa uns quants dies que els estafadors operen per aquesta localitat, pel que es vol, amb força èxit.

Primerament, pel procediment del canvi, foren diversos els establiments que foren estafats, encara que de quantitats petites: darrerament, però, a un pagès li estafaren quatre mil pessetes pel procediment de la caixa, que després d'oberta per un serraller de la localitat davant dos testimonis resultà que només contenia retalls de diari.

— La societat coral "L'Amistat" organitza una excursió a França en autocar. Sembla que hi ha un nombre força important d'inscrits.

— Enguany tornarem a tennis la setmana "d'enramades", durant la qual tots els barris rivalitzaran per a superar-se en gust i esplendor.

— Després d'una llarga i penosa malaltia ha traspassat la nena Francesca Griver, filla única del senyor Griver i Macó, director del setmanari "Montseny". Vagi als dissortats pares el nostre condol.

BERGA

La festa major

Dimecres dia 19: Com cada any, els gegants i tabaler recorren els carrers de la ciutat. Nit, a les vuit: Tancada de Patum davant les cases dels consellers gestors, altres autoritats i centres benèfics.

— Dijous, dia 20: A les dotze: Tancada de Patum de lluminet. Nit, a les vuit: Una altra tanda de Patum.

— Divendres dia 21: A les dotze: Audició de sardanes a la Plaça de Pl i Margall. Tarda, a les tres: Ballets a la Plaça de la República dels Minyons de Muntanya d'aquesta ciutat. A les cinc: Focs japonesos i aixecament de globus, al Passeig de la Indústria; seguidament sardanes a la Plaça de Viladomat.

— Dissabte, dia 22: En aquest dia comença la coneguda Fira de Corpus. A les dotze: Aixecament de globus i audició de sardanes. A les quatre: Concert pel cor Unió Bergadana, a la Plaça de la República.

— Dimecres dia 23: Continuació de la Fira i Festa de la Flor a benefici de la Protecció de Menors. A les deu: Sardanes a la Plaça de Francesc Macià. A dos quarts de dotze: Exhibició dels Xiquets de Valls (Colla Vella), a la Plaça de la República. A les dotze: Tanda de Patum de lluminet. A les quatre: Segona exhibició dels Xiquets de Valls. A les vuit: Una altra Tanda de Patum. Acabada la Patum, al Passeig de la Indústria, dispar d'un castell de focs artificials, i seguidament, sardanes per les dues cobles d'aquests dies: La Principal del Berguedà i Joventut Bergadana.

Ultra tots aquests actes, hi haurà repartiment de bonics als pobres, cercaviles, salves i espectacles a tots els locals. El que trobem que no està bé d'anunciar unes festes que es fan en diferents dies, com és la de Sant Eloi i vetlla de Sant Joan. Quant als administradors de barris, sembla que no hi haurà res.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

Exposició J. Pallarols amb dormitoris i menjadors

Mobles i lamparaires

fins sense competència

vegeu els aparadors.

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIBRE

Per la forma en que s'han desenvolupat les primeres sessions d'aquesta setmana, del sector d'operacions a termini, hom pot assegurar que el marasme que dominava en el curs de la setmana anterior, persisteix en la present en tots els aspectes.

La contractació segueix una vida mitjana; les operacions se succeeixen amb dificultat fins a l'extrem de no ésser cotitzats valors que sempre s'han vist forçats a cotitzar. No cal dir que aquesta manca de disposició operadora ha repercutit desfavorablement sobre els canvis, encara que lleugerament. El resum que donem a continuació evidencia la situació d'aquest mercat: els canvis de tancament de la reunió de Borsa, inferiors als fixats al matí, i, demés, tots els valors presenten pèrdues respecte a les cotitzacions del divendres passat.

Volem, doncs, que els començaments d'un dolent veurem en el curs dels dies que manquen si s'origina un moviment que destrueixi el marasme que afecta de ple aquest mercat.

El rotlle carter ha estat l'únic sector que ha tingut moments d'alguna activitat; així, però, no ha influït per refer els canvis, els quals s'han vist arrossecats per la tendència general del mercat. La resta de valors no ofereixen cap particularitat a notar.

Tanca del Mercat Lliure de Valors:

Table with 4 columns: Valors, Dia 17, Dif. t. ant., Dia 17, Dif. t. ant.

BORSA AL COMPTAT

Els rotlles d'obligacions celebren una jornada moderada; tant pel que respecta al volum realitzat com per la tendència general dels canvis, la qual manté una relativa estabilitat.

El rotlle d'efectes públics es veu un xic més actiu en aquesta jornada que no en les precedents. Així, però, no té repercussió en els diversos canvis cotitzats, la majoria dels quals són repetició dels precedents, i les poques oscil·lacions registrades són d'escassa importància, sense marcar una orientació determinada.

Obligacions Tresoreria Generalitat, invariades a 102.00 enters, i força efectives en la contractació.

Els valors Municipals celebren una sessió moderada en activitat, sense fluctuació visible en canvis. De les Diputacions és de remarcar l'avanç de les Provincials, a 95.50 (+1.50).

Les còduls Banc Hipotecari, sense gaire negoci; les Crèdit Local, quelcom més actives, queden totes elles a canvis poc modificats. El rotlle carter realitza una regular contractació en la

sessió que comentem. Pel que respecta als canvis, no domina una mateixa orientació en Nords i Alacants; en aquestes darreres s'observen bon nombre de pèrdues que oscil·len entorn de mig enter, mentre que les Nords, gairebé totes les emissions operades aconsegueixen millors fins a tres quarts d'enter.

L'agrupament de tramvies i navier, ensoport i sense variació remarcable. El d'Indústries diverses millora lleugerament el migrat volum d'operacions que ve realitzant darrerament, sense altra variació que l'alça de Bons Energia Elèctrica (100-120), 105.00 (+2.00); Energia i Indústries aragoneses, 95.00 (+1.00); i la pèrdua d'Unió Industrial Gironera a 41.00 (-2.00). De les accions és de notar el canvi de Transmediterrània, 134.00 (-4.00); Banc Exterior d'Espanya, 30.00 (-2.00); i Telefòniques ordinàries, 118.50 (+1.50).

BORSA DE PARIS

Table with 2 columns: Valors, Dia 17

Mercat de Llotja

La primera sessió de la setmana va ésser poc concorreguda i, com altres dies, la compravenda no presenta una normal activitat.

Blats. — Continua paralitzat el negoci, i les ofertes més aviat augmenten cada dia. Com sigui que, pels rumors que circulen, no triparem gaires dies a operar amb gènere novell, així fa que la part compradora resti a l'expectativa i demostri poc interès per fer cap compra.

Moresos: Les ofertes eren una mica més actives, però no fou possible de registrar cap venda.

Ordí i olivada. — Les ofertes per al gènere novell eren per a lliurar a la primera quinana del mes vinent, al preu de 35 pessetes Barcelona, però, de moment, no hi ha qui s'alreviexi a comprar.

Li civada procedent d'Extremadura continua oferint-se a 27 pessetes d'antunt vagó origen, però amb venda encallada.

Faves i favons. — No s'ofereixen de la part d'Andalusia a 41 i 42 pessetes, respectivament, posat en vagó sortida; de moment, però, sense compradors.

Vinos. — Hum constata oferta abundosa a 33 pessetes bord origen, però la calma priva que pugui practicar-se res.

Mercat d'Ocasions

COMPRA - VENDA - CANVI de Mobles, Pianos, Radios, Caixes de cable, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.

TOT D'OCCASIO

Corts Catalanes, núm. 414

Telefon 30422

Aparells fotogràfics

Prismàtics, Binocs, Càmeres Pel·lícules Pathe Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes, Discos, etc., etc.

JOIES - BRILLANTS

Tot de veritable ocasió

Compra, venda i canvi

CASA BAGUÉS

Carreer de Sant Pau, 6 (prop de les Rambles) T. 12231 - BARCELONA

Vies Urinàries

Malalties urinàries. Defectes sexuals. POLICLINICA FARRER PIGNAN

Rambla de Catalunya, 11, 1.º

ENDERROCS

Portes, finestres, bigues de ferro i fusta, baranes, reixes, rebats, barres, teules, flasseres i altres materials d'enderroc.

GARCIA I VIDAL

CLOT, 1. - Telefon 54988

Dr. Lamarca

Vies urinàries. Sífilis. Urològia. Dietètica. Anàlisi. Prostatitis. P. Fortuny, 16, De 6 a 9. Telefon 16108

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsucrés, 1 i 3

D'UTILITAT PER ALS ESTUJANTS

Ens complaem a oferir el servei de Caixes de lloguer per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor, a la nostra CAMBRA CUIRASSADA. Disposem de compartiments a partir de 22 pessetes anuals

Pot visitar-se a les hores d'oficina

LA PUBLICITAT

carnet de la ràdio

PROGRAMES SELECCIONATS

18 DE JUNY DE 1935

CATALUNYA

Ràdio Barcelona, 377.4 m.

790 Kc.

12: Senyals horaris, i secció femenina. 13: Senyals horaris. 13:55: Secció cinematogràfica. 14: "La Paraula", emissió de les dues de la tarda, i actualitats teatrals i musicals. 14:30: Butlletí Oficial de la Generalitat; "El fet del dia", per Joan Alavedra; borsa del treball, i secció radiobeneficent. 18: Recital de piano, per Rosaura Coma. 18:30: Secció infantil de Ràdio Barcelona: rondalles, contes, consells útils, etc. 19:30: "Viages, excursions i esbrinaments imaginaris", conversa per Adrià Gual. 19:45: Cotitzacions de monedes. 20:15: "Els periòdics infantils", conferència pel professor Jesús Sanz. 20:45: Noticiari des de la Redacció de LA PUBLICITAT. 20:55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris. 21:35: Orquestra de Ràdio Barcelona. 20:55: "La Paraula", emissió des de Madrid. 22:20: Concert pel cor "La Violeta de Claver", director Pere Jordà. 23:15: Transmissió des del Casino de Sant Sebastià, de Barcelona: ballables per l'orquestra Clarence Nemyr.

Ràdio Badalona

14: Música selecta. 23:3: Música variada. 21:15: Fragments de sarsueles. 22: Jazz. 23:30: Jazz.

ESTRANGER

(Amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)

Ràdio París, 1.648.3 metres, 182 Kc. — 12:15: Música romàntica: Schubert, Liszt i Godard. Viena, 506.8 m., 592 Kc. — 19:30: "Missa solemnis", de Beethoven. Brusselles francesa, 483.9 metres, 620 Kc. — 20: Concert: Verdi, Strauss i Liszt. Berlín, 356.7 m., 841 Kc. — 20:10: Concert d'orquestra. Luxemburg, 1.304 m., 430 Kc. — 20:40: Festival Liszt.

Ràdio Associació, 283.5 m.

1.022 Kc.

12: Senyals horaris pel carilló, i emissió dedicada a la dona. 12:20: Temes útils per a la llar, a càrrec de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular per a la Dona. 13: Informació financera. 13:30: Guia d'espectacles, i "Una goteta d'Història Natural per als infants", facilitada per Xocolates Juncosa. 14: Hora exacta, i noticiari Philips. 15: Radiobeneficència. 18: Hora exacta. 18:45: Oferta i demanar.

La Mitja Hora de l'Estudiant

XIV SESSIO. CELEBRADA DIUMENGE, A LES 21:15

Delfi Escolà parlà del Primer Campament Universitari, "Assaig d'Universitat de Muntanya", organitzat per la F. N. E. C., l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar i la Secció Universitària de Ràdio Barcelona. Jaume Serra Hunter parlà dels estudis de Filosofia a la Universitat de

JOAN FABRÉ

Corredor de finques urbanes

Rambla de Catalunya, 40, 2.º, 2.º de 6 a 8. Tel. 12468

CABRES

LADILLAS

INSECTICIDA

PARADELL

Nou de la Rambla, 28, FARMACIA

DOLOR

D'ESTOMAC

Desapareix a l'instant prenent dos comprimits d'Estomacal Bolga, el qual destrueix els àcids que el produeixen, desinflama i treu tota irritació. També corregeix el restrenyiment, com podreu comprovar demanant-ne una mostra gratis. Consulteu gratuïtament amb els nostres especialistes

Capsa: 5 pessetes a les Farmàcies

Laboratori BOLGA - Aribau, 80 - Barcelona

ESTOMACAL

BOLGA

Compte amb el

Bicarbonat de sosa!!

ESTA COMPROVAT QUE EXACERBA ELS MALS DE L'ESTOMAC

Durant la guerra europea les malalties de l'estómac es desenvoluparen entre els soldats en forma alarmant, degut a la deficient alimentació. Els metges militars observaren que el bicarbonat de sosa calmava les molèsties momentànies, però en la majoria dels casos reapareixia agreujada la malaltia. Estudiant l'assumpte als laboratoris, els químics alemanys comprovaren que, efectivament, el ion sòdic produeix tals efectes, i que per a evitar-los necessita associar-se al ion càlcic o magnèsic. Basats en aquests estudis, es preparà el Bicarbonat Citràlic, la fórmula del qual, administrada als soldats, va disminuir tot seguit el nombre de malalts, i fins guarí les úlceres d'estómac. D'aleshores ençà l'ús del Bicarbonat Citràlic s'ha generalitzat a tot el món amb resultats sorprenents.

El Bicarbonat Citràlic pot obtenir-se per selanta-cinc cèntims a les bones farmàcies, i a la Farmàcia Collazo, Hortaleza, 2, Madrid. A Barcelona: Andreu, Segalà, Joan Marín, etc.

Llegiu LA PUBLICITAT - Propaguen-la

UNIVERSAL ELECTRICA

RADIO

ATWATER-KENT

ECHOPHONE

Vendes a terminis i canvis

Oportunitats per a fotes les butxaques

DIPUTACIO, 242

Telefon 22099

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME

Dia 17 de juny del 1935

Table with multiple columns: VALORS, Diver, Precedent, VALORS, Diver, Precedent, VALORS, Diver, Precedent, VALORS, Diver, Precedent, VALORS, Diver, Precedent

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gassert ★

Dia 17 de juny del 1935

Table with multiple columns: LIVERPOOL, Diver, Precedent, MATE, MATE, Diver, Precedent, Diver, Precedent, Diver, Precedent, Diver, Precedent

MERCAT DE LLOTJA

Dia 17 de juny del 1935

Table with multiple columns: CEREALS, FARINES I DESPULLES, LLEGUMS, FARRATGES I ALTRES

ELS ESPORTS

NATACIO

DIUMENGE A LA NIT, A LA PISCINA DE L'ESCUILLERA
L'equip de water-polo del Cercle Royal de Natation de Brussel·les va guanyar el C. N. Barcelona per sis gols a tres

Carme Soriano, del C. N. Barcelona, baté el rècord de Catalunya i Espanya dels 300 metres estil lliure femení

Consideracions sobre un resultat inesperat

En el segon encontre entre el C. N. Barcelona i el Cercle Royal de Natation de Brussel·les, celebrat el passat diumenge a la nit, l'equip català de water-polo va ésser batut per sis gols a tres. Aquest resultat inesperat va originar els més diversos comentaris. Mentre uns afirmaven que era degut a l'arbitratge, altres deien que obeïa a la superació de l'equip belga en comparació a l'actuació del primer dia.

Nosaltres creiem que tots dos criteris tenen el seu fonament de raó, i per la nostra part afegim que la desfeta fou deguda també a no poder arreglar-se en el nostre equip el jugador Brull, el qual en el seu lloc de mig és Feix de l'equip, i potser també el seu millor jugador. Procurarem explicar aquestes tres causes. L'arbitratge senyor Serinyà va realitzar un arbitratge que no va plaure ni vencedors ni vençuts.

Quan en un partit s'empra el joc dur, és molt perillós per a l'àrbitre la tàctica de deixar jugar i no xiular la falta fins veure quines són les seves conseqüències. En un encontre com el que ens referim, és preferible que resulti un concert de preferències que no sigui una continuada batalla, que cada vegada resulta més difícil de posar-hi pau.

Per altra part el joc emprat per l'equip belga va ésser molt superior al que li veïem el primer dia; va jugar més ràpid, més efectiu, i, sobre tot, tingueren molta més precisió en el xut a gol i cobdicia en rematar les jugades. El davant centre Melardi és un jugador de grans condicions, però també de grans trucs, i davant la

LES CURSES

La primera prova internacional va ésser la de 100 metres estil lliure. A la vegada anem l'absència — encara que no en sabem les causes — dels qui tenien el deure de participar-hi, i a la vegada veiem també al lluc seu el nedador de sempre, aquella que la seva bona fe i amor al club no li permetien establir categories ni miraments i que sempre està disposat a fer el que li demanin. Nedadors com Jordi Carulla ens demostren que la bona fe no està encara extingida del tot, i això ens anima bastant. En els cents metres estil lliure tot i no sent una prova de la seva especialitat, va assolir el primer lloc amb un temps que el situa com a bon nedador de velocitat. Augurem a Jordi Carulla una excel·lent actuació en les properes competicions en les quals la natació catalana necessitarà dels seus homes.

Una altra gesta que cal remarcar ben bé a fi d'evitar certes suposicions, va ésser l'aconseguida per Carme Soriano en la cursa dels 300 metres estil lliure femení, en la qual sense cap mena de lluita va batre el rècord de la prova i el deixà establert en 4 minuts 30 segons 2-10. Pels que creiem que Carme Soriano ja havia donat tot el que podia, aquesta nova gesta i la forma en què va ésser assolida, els demostren que estan completament equivocats.

El nostre Andreu Lepage i Guillini, de l'equip belga, lluitaren una dura batalla en la prova dels 200 metres estil lliure, els quals feren una cursa completament igual que ni l'esprintada final en els darrers metres no va poder decidir el vencedor, la qual cosa féu que els jutges haguessin de declarar un ex-aequo.

En braça de pit anotarem una nova revelació: Muñoz, del C. N. Barcelona, va guanyar per primera vegada al seu company Navarro II en els 200 metres. Tota la cursa anaren fregant a freg, però en els darrers 50 metres la braçada més ràpida de Muñoz li permeté agafar lleuger avantatge que sabé conservar fins l'esprintada final. Muñoz demostrà que està molt entrenat i que pot confirmar la seva bona forma. Veurem.

En la cursa de rellevaments 5 x 50 els jutges donaren la victòria a l'equip belga quan un empat hauria estat el més encertat, ja que l'arribada fou molt discutida per la seva igualtat.

El saltador belga Dewallens repetí l'exhibició de salts humorístics del primer dia, però aquesta vegada sense acompanyament musical per malaltia de qui tocava el flabiol.

Els resultats internacionals foren així:
100 metres lliure (internacional):
1. Carulla, C. N. B., 1:58; 2. Isselée, C. N. R., 1:57; 3. Van Bemst, C. N. R., 1:57; 4. De Vlaeminck, C. N. R., 1:54; 5. Navarro, C. N. B., 1:55; 6. Ex-aequo Lepage, C. N. B., i Guillini, C. N. R., 1:55.

EL CAMPIONAT COPA ESPANYA

La victòria del Sabadell sobre el Llevant el situa com a probable finalista :: El Sevilla, vencedor per llarg marge de l'Osasuna, pot anar confiat al partit de tornada

Els partits amistosos de la jornada de diumenge

La victòria del Sabadell sobre el Llevant per dos a un

Heus ací una victòria — la de diumenge a València — de les que es poden qualificar, parlant amb tota propietat, de justes i merescudes.

El Sabadell va guanyar, i bé podem afirmar tots els que ens trobarem al terreny lleuant que el seu triomf fou en tot moment tan clar com equitatiu; l'onze del Vallès va portar la iniciativa del joc durant la major part de l'encontre, i va crear gairebé totes les situacions perilloses de la tarda, i finalment, els seus davanters sabent resoldre amb senyels gols un parell d'aquestes ocasions que ultra adjudicar-los la victòria els permet de presumir la seva definitiva classificació per a la final d'enguany.

El Llevant per altra banda, vencedor brillantíssim, el dimarts passat, del Barcelona, no sabé diumenge desfer-se d'un Sabadell que malgrat estar mancat de grans valors "sobre el paper" i del relleu que dona el nom d'un Barcelona, posseïx en canvi una moral i un entusiasme que ja voldrien per a ells els més encimallats clubs de la Península.

Lonze valència no fou diumenge, per tant, aquell conjunt ràpid i penetrant que dimarts d'una manera magnífica eliminava el nostre campió a Torrero. Ni les seves individualitats més destacades reeixiren en el partit del Grau: Felipe — el menut interior dreta — fou possiblement l'únic que se'n sortí quicòm: els altres, els mateixos Dolz i Aparicio, estigueren molt per dessota d'allò que en aquests darrers partits ens havien ensenyat.

No volem pas dir que l'esforç esmercat pels llewantins en els darrers encontres no hagi estat factor molt important del seu escàs rendiment; però cal també fer constar que si dimarts es trobaren davant un Barcelona que sense gran entusiasme es limitava a sortir del pas, diumenge, en canvi, es trobaren amb onze xicots que sortien decidits a guanyar costés el que costés, i que per a aconseguir el seu objectiu no escatimaren esforços ni deixaren de bregar un sol moment.

Aquells davanters de diumenge no deixaven pas aclarir pilotes netes ni es limitaven tampoc a sortir del pas. Els interiors, constants, incansables, acudien a la defensiva quan calia, i en els avanços de l'equip es trobaven sempre en primera línia. Les ales i el centre-davant no dubtaren pas d'exposar el físic quan era necessari, i tots plegats, ben secundats per la línia mitjana, compliren a bastament la seva comedia. De tots, però, sobresortiren per ordre de mèrits Perera, Barceló, Gual i Font, millor, aquest darrer, en el primer que en el segon temps.

El Llevant, va ésser qui primerament féu funcionar el marcador quan portaven vint minuts de joc, amb un gol d'acurada factura; Puig II arrencà amb la pilota als peus, driblà Blanc i passà a l'esquerra: Aparicio, tornà a la centrada, i Calero, en posició immillorable, amb el cap, baté Macip de manera imparable.

Aquest gol tingué la virtut d'encoratjar de tal manera els valencians que durant uns quants minuts ens feren tènier per la sort del Sabadell; aquest, però, sabé anar-se imposant paulatinament, i quan no haurien corresregut encara quinze minuts del gol anterior Perera, aclarint un batibull davant la porta de Vidal.

El Llevant, va ésser qui primerament féu funcionar el marcador quan portaven vint minuts de joc, amb un gol d'acurada factura; Puig II arrencà amb la pilota als peus, driblà Blanc i passà a l'esquerra: Aparicio, tornà a la centrada, i Calero, en posició immillorable, amb el cap, baté Macip de manera imparable.

Aquest gol tingué la virtut d'encoratjar de tal manera els valencians que durant uns quants minuts ens feren tènier per la sort del Sabadell; aquest, però, sabé anar-se imposant paulatinament, i quan no haurien corresregut encara quinze minuts del gol anterior Perera, aclarint un batibull davant la porta de Vidal.

Resultats dels partits de diumenge

Campionat Copa Espanya

SEMIFINALS

A València, Llevant-Sabadell, 1 a 2.

A Sevilla, Sevilla-Osasuna, 4 a 1.

Copa Amateur

SEMIFINAL

A Vigo, Ciosvain-Erandio, 3 a 1.

Torneig de Promoció

Horta-Granollers, 2 a 1.

Girona-Badajoz, 3 a 1.

Terrassa-Sant Andreu, 4 a 0.

Calella-Sants, 1 a 0.

La puntuació

Girona	6	5	1	0	12	4	11
Granollers	6	4	1	1	12	6	9
Badajoz	6	4	0	2	17	11	8
Sants	6	2	1	3	8	10	5
Horta	6	2	1	3	10	12	5
Calella	6	2	1	3	12	5	2
Terrassa	6	2	0	4	11	10	4
Sant Andreu	6	0	1	5	7	18	1

d'un fort xut a l'angle esquerre del travesser obtingué el primer gol per als catalans.

En reprendre'l el partit hom pogué observar tot seguit als rengles blau-blancs — ahir el Llevant vestia jersei vermell — el propòsit decidit de fer-se ràpidament amb la victòria, i en efecte, al cap de dos minuts escassos Gual, en rematar de mitja volta una passada de Barceló, establí el dos a un, que ja havia de restar intacte fins a l'acabament del partit.

La línia defensiva del Sabadell fou en tot moment, igual Moral que Blanc, l'enfàrgia i decidida que acostuma; Macip no tingué grans ocasions per a lluir-se; cal anotar-li però, a la segona meitat una estirada als peus d'Aparicio, de la qual sortí començament.

Hostaler arbitrà amb força encert; alguna equivocació amb la seva eterna mania dels "ofsidis"; però no obstant estigué francament acceptable i sempre imparcial.

El públic, correcte en tot moment, saludà amb aplaudiments el Sabadell, i l'acompanyà amb una merescuda ovació a premi a la seva tasca.

El Sabadell, gràcies al resultat de València, pot esperar amb relativa confiança la visita que el diumenge vinent han de fer-li els valencians a la Creu Alta.

Malgrat tot cal que la confiança no sigui tampoc excessiva, i faran bé els minyons del jersei a quadres de recordar que per alguna cosa diu el nostre adagi: "No es pot dir blat que no sigui al sac, i encara ben lligat".

Els equips s'arreglaren així:
Llevant: Vidal, Calpe, Puig I, Núñez, Dolz, Porteres, Puig II, Artigues, Calero, Felipe i Aparicio.
Sabadell: Macip, Moral, Blanc, Argemir, Font, Mota, Esteve, Calvet, Gual, Barceló i Perera.

Robert ROURE

El València vencé el Barcelona per tres gols a dos

Diumenge, al camp de Les Corts, veírem moltes coses i ben poc futbol. Arribàvem al camp en el moment en què els jugadors blau-grana trepitjaven el terreny de joc, i pels xiulets que fèndien l'aire ens creïem que entràvem en un altre espectacle. Ja està bé que el públic, el bon públic adicte, mostri els seus sentiments envers els jugadors, mentre es faci en termes que no depassin la mesura. Diumenge hi hagué excess i això creà un ambient que fou en bona part l'escà del pecat de tot el que ocorregué després.

Aduhe els quatre jugadors que per a nosaltres és l'actuació de Saragosa, els contaminaren del nerviosisme dels seus companys i tantost començat el partit, tot l'onze anava de bòlit davant d'un València que no es mostrava pas massa amenaçador. Amb tot, es veu que encara hi havia individu al camp que considerava minsa la protesta col·lectiva i continuà mostrant el seu disgust amb paraules insultants que feren que Nogués es creís obligat a prendre la justícia pel seu compte i es hagué materialment damunt l'espectador per correspondre-li amb una sèrie de cops de puny. Blasmem l'actitud dels dos contendents. L'espectador no ha d'oblidar que els jugadors són homes, i Nogués que és un professional del futbol, s'havia d'haver retingut una mica i denunciar a la policia el que l'ofenia.

Ja hem dit, però, que l'ambient que s'havia creat al camp era propici a totes aquestes coses.

Parlem ara de les incidències del joc, el qual si no arriba a ésser, pels gols que es marquen, ben poca matèria tindrem per escriure. A la primera part, formaven els equips els jugadors següents: Barcelona: Nogués, Villanueva, Arana, Sales, Berkessy, Lleonera, Vantolrà, Morera, García, Fernández i Munillo.

València: Nebot, Melenchon, Torregaray, Berroji, Santacatalina, Villagrà, Santí, Guixarro, Rubio, Costa i Conde.

A la segona part, Pamié substituï Nogués, Franco a Berkessy i Raich a Morera.

El València modificà la seva línia d'atac, i jugà Vilanova al centre i Rodado a l'extrem.

Va ésser un partit dels que no passen a la història i que, de repetir-se'n gaires, aviat els que assistíem a presenciar partits amistosos semblàvem de la família. Tots ens coneixeríem.

Que ens perdoni el València, però per a dir el nostre parer sobre la valua de l'equip, no és pas aquesta la millor ocasió, puix que sortí victoriosa del camp havent-hi hagut únicament lluita durant el segon temps.

El Barcelona presentà tres valors nous que no ho feren pas malament; però si sempre hem sostingut que no podia jutjar-se un jugador per una sola actuació, menys podríem arriscar avui un judici, després de totes les coses que durant hores passaren al camp de Les Corts, al terreny de joc i a les graderies.

El primer gol l'aconseguí el València als deu minuts de joc, per mitjà de Costa, el qual recollí una passada de l'extrem Conde.

Als quaranta minuts es produí una fallada de Villanueva i Rubio xutà fort, aclarint dèbilment Nogués, la qual cosa aprofità Costa per marcar el segon punt.

Quan portaven un quart jugant la segona part, Vilanova s'encarregà d'apuntar-se el tercer gol i llavors fou quan l'equip local es posà a pressionar i Sales inaugurà el marcador per al seu camp, i deu minuts més tard Fernández hi posà el segon. Potser el Barcelona hauria millorat el resultat, però ja era tard i l'àrbitre senyor Mariner donà el partit per acabat.

BLANC

El benefici de Josep Jimeno

LES "VELLES GLORIES" DEL BARCELONA GUANYAREN EL JUPITER PER 2 A 1

Finalment hem pogut veure celebrat el festival a profit del que en èpoques no molt llunyanes ens obsequiava amb joc excel·lent i entusiàstic Josep Jimeno.

El programa d'aquest festival l'interava dos partits de futbol, un el primer, entre els reserves del Jupiter i de l'Espanyol i corresponent a la Copa Barcelona. Fou guanyat per l'Espanyol per un gol a cap.

A continuació se celebrà el segon partit, el plat fort, entre l'equip de les "velles glories" del Barcelona i el primer equip del Jupiter.

Després d'esser tirat el kick-off per l'homenatjat Jimeno, els equips es llançaren amb delit a la palestra, i així veírem com d'antuvi els més joves, els del Jupiter, gallejaven una superioritat que els feia creure amb una victòria fàcil.

Els vells, però, fent honor al seu nom no s'impressionaren gaire, i tot calmosos anaven fent i deixaven fer. I, és clar, els joves vingut moment que es cansaren, i llavors van entrar en acció els vells, amb aquell aplom i serenitat que els dugué cap a aquella victòria que pretenien els joves. ¿Per què no dir-ho? Els vells tingueren ocasió d'allonçar un xic els joves elements del Jupiter, que en començar el partit volien menjar-s'ho tot.

Calgué lamentar la baixa del més voluminós dels vells, Píera, per haver-se lesionat. Fou substituït per Galvany.

Els del Jupiter, a la primera part, quan es creien que tenien un enemic de poca talla, entraren un sol gol, i fou obra de Gràcia.

En canvi, els vells, a la segona part i en un moment que semblava que volguessin dir al contrincant que apren-

ATLETISME

La brillant primera jornada dels Campionats de Catalunya

Enric Piferrer i Guerau García milloren els rècords catalans i peninsulars dels 1.500 metres lliures i 10.000 metres marxa, respectivament

El F. C. Barcelona porta un avantatge de 54 punts damunt el B. U. C.

El diumenge passat a l'Estadi, matí i tarda, es va celebrar la primera jornada dels Campionats generals de Catalunya d'Atletisme.

El públic barceloní continua estant apartat de totes les lluites atlètiques. A la tarda hi havia, però, més públic que al matí.

L'organització, a càrrec de la Federació Catalana d'Atletisme, fou perfectament, tal com ens té acostumats.

Després d'aquesta primera jornada el F. C. Barcelona va al davant amb 89 punts, seguit del B. U. C., que en va aconseguir 35, i del Gironí, amb 23 punts.

Jaume Angel i Enric Piferrer van fer-nos tindre d'uns bells i emocionants moments en el transcurs dels 1.500 metres lliures, en acabar els quals tots dos van arrencar el rècord català, que posseïa el segon, amb 4 m. 9 s. 8-10, i el peninsular de Cialceta amb 4 m. 9 s. 2-10. Poferrer va deixar-lo establert en la magnífica marca de 4 m. 7 s. 9-10. La marca d'Angel — forjador del doble èxit — fou de 4 m. 8 s. 1-10.

Un altre rècord enderrocà fou el dels 10.000 metres marxa — diguin el que diguin els despitats — per Guerau García. Aquest formidable atleta ens ha tornat a demostrar que la seva forma, no solament és igual al temps precedent a la seva etapa passiva, sinó que està en una situació en la qual no havia arribat mai.

Els 47 m. 9 s. 4-5 en deu quilòmetres és una marca internacionalíssima, de les que ens poden fer quedar com cal arreu.

Les altres marques, ultra els 11 metres 93, de Melior Serrahima, en el llançament de pes, no foren res de l'altre món. Mireu els resultats que segueixen i ho podreu constatar.

També se celebraren uns proves femenines, de les quals parlarem una altra estona, perquè s'ho val la seva medietat i condicions físiques d'algunes de les seves participants.

CLASSIFICACIO GENERAL (FINALS)

Llançament del pes

1. M. Serrahima, Junior, 11'93 metres.
2. J. Tugues, ind., 11'27.
3. N. Farinyes, Barcelona, 11'13.
4. G. Molina, ind., 11'08.
5. J. Vidal, Barcelona, 10'95.
6. J. Soler, Natura, 10'92.

Llançament del disc

1. N. Farinyes, Barcelona, 33'70 m.
2. F. Fernández, Barcelona, 31'64.
3. S. Aranda, Granollers, 31'67.
4. J. Culi, B. U. C., 31'40.
5. J. Vidal, Barcelona, 31'22.
6. V. García T., B. U. C., 30'70.

110 metres tanques

1. J. Roca, Barcelona, 17".
2. L. Manzanera, Barcelona.
3. M. Staat, Natura.
4. R. Montgrèl, B. U. C.
5. O. Eiter, Barcelona.
6. A. Amat, Gironí.

100 metres lliures

1. M. Arévalo, B. U. C., 11" 2-5.
2. V. Arçil, Barcelona, 11" 4-5.
3. J. Ferrer, B. U. C.
4. J. Soms, Gironí.
5. P. Arriols, Ploms.
6. M. Consegal, B. U. C.

Llançament del martell

1. N. Salvador, Gironí, 36'94 m.
2. J. Tugues, indep., 35'353.

gués, van aconseguir dos gols i en fou autor Samitier.

Va arbitrar el senyor Pérez, i els equips s'arreglaren com segueix:
Júpiter: Solà, Cadio, Bayo II, Font, Rosalenc, Bardina, Diego, Sang, García i Terradellas.

Velles Glories: Llorenç, Saura, Alco-riza, Amnó, Guzman, Ramon, Píera, Sastre, Samitier, Xifren i Sagi-Barba.

L'Assemblea de la Federació Catalana. — Es modifiquen les competicions per a la propera temporada

Dissabte passat a la nit va tenir lloc a la Sala Montserrat l'anunciada Assemblea extraordinària de la Federació Catalana, la qual fou presidida pel senyor Joan Baptista i Roca, acompanyat dels membres del Consell directiu, senyors Perpinyà, Guàrdia i Mas. També hi havia representacions del Col·legi d'Arbitres i de la Mutual Esportiva de Catalunya.

L'assemblea fou molt laboriosa, pels diferents extrems que contenia una proposició presentada pels clubs catalans més destacats.

Els acords presos foren els següents:

3. M. Serrahima, Junior, 31'85.
4. J. Badia, Reus, 30'50.
5. M. Cugueró, B. U. C., 28'52.
6. S. Seriol, Badajoz, 25'63.

400 metres plans

1. P. Colomer, Gironí, 52".
2. J. Roca, Barcelona, 53" 1-10.
3. M. Vives, Barcelona, 53" 3-10.
4. G. Arias, Barcelona.

1.500 metres plans

1. Piferrer, Barcelona, 4' 7" 9-10 (rècord peninsular).
2. J. Angel, B. U. C.
3. F. Monfort, B. U. C.
4. J. Fontseré, F. A. E. E. T.
5. F. Miquel, Avanti.
6. A. Smaudia, Nurni.

Llançament de la javalina

1. O. Eiter, Barcelona, 52'36 metres.
2. F. Fernández, Barcelona, 48'51.
3. G. Nauckoff, Barcelona, 44'97.
4. S. Massoni, Atletes U., 37'90.
5. J. Ruiz P., Gironí, 37'48.
6. S. Seriol, Badajoz, 35'09.

4 x 100 metres

1. B. U. C. (Ferrer, Bravo, Contegal i Arévalo), 46" 1-10.
2. G. E. I. E. Gironí (Vinyes, Amat, Colomer i Soms), 47".
3. F. C. Barcelona (Roca, Páez, Eiter i Vives).
4. C. E. Natura (Ventura, Soler, Staat i Gordi).

10.000 metres plans

1. A. Mur, Barcelona, 33' 11" 4-5.
2. L. Miró, F. A. E. E. T., 33' 14" 1-5.
3. J. Borràs, Hércules, 33' 21" 1-5.
4. J. Miquel, Barcelona, 33' 24" 4-5.
5. M. Martínez, Hércules, 33' 25".
6. F. Camí, Sarrià E., 34' 4" 4-5.

10.000 metres marxa

1. G. García, Barcelona, 47' 0" 4-5 (rècord peninsular).
2. A. Arquer, Escultista, 49' 59" 9-10.
3. P. Menchen, U. A. Terrassa, 49' 40" 2-5.
4. J. Colín, Escultista, 53' 23".
5. A. Villach Mola.

PUNTUACIO DESPRES DE LA PRIMERA JORNADA

1. F. C. Barcelona, 89 punts.
2. B. U. C., 35.
3. Gironí, 23.
4. Junior, 10.
5. F. A. E. E. T., 8.
6. Natura, 8.
7. Hércules, 6.
8. U. A. Terrassa, 4.
9. Badajoz F. C., 2.
10. Nurni, 1.

Canòdrom Guinardó

(Carrer Manco Casanoves i Avinguda Vergé de Montserrat)

DEMA, A LES 10'15 DE LA NIT: IMPORTANTS OUBRES DE LLEPERS

Entrada general, gratuïta. Entrada preferencial, 1 pt.

Servei especial d'autobusos Roca, sortida del carrer de Pelayo. Autobusos Lesseps - Horta, sortida Plaça Lesseps. Servei col·lectiu de taxis des de la Plaça de Catalunya.

DIA 22: GRAN REVETLLA D'ART A BENEFICI DELS HOSPITALS DE SANT PAU I SANTA CREU

La millor i més divertida revetlla de Barcelona, amb la col·laboració dels millors artistes

Un Poble Espanyol en miniatura Inauguració de la piscina lluminosa. - Vegeu detalls en cartells i programes

BOXA

Les finals del Campionat de Catalunya Amateur d'enguany

Després d'una sèrie inabordable de jornades en el transcurs de les quals han anat eliminant-se els 216 participants d'aquest Campionat amateur, finalment, el proper dissabte, a la sala de l'Íris Park es varen disputar les finals d'aquesta competició enmig d'una expectació com poques vegades s'ha vist, puix que l'espaiosa sala va resultar insuficient per encabir-hi el nombre tan creixent de participants que enguany han desfilat pel darrer torneig d'aficionats, ens demostra positivament que la boxa amateur està ben representada a casa nostra, ensems que l'afició a l'esport dels punys és molt important, i que tenim un plaer de joves que amb una voluntat inextinguible aspiren a fer-se un nom en aquesta difícil professió que és l'esport de la boxa.

Per tot el que acabem d'exposar, hem de remarcar que podem estar satisfets del balanç d'aquests campionats. Ara bé; pel que fa referència a la qualitat que els nostres amateurs han posat en el transcurs d'aquestes eliminatòries, hem de fer constar que hi ha hagut una desproporció entre la quantitat d'inscrits i la qualitat que han demostrat els que han arribat a la darrera jornada. No volem pas demostrar que els nous campions no tinguin suficients mèrits per a defensar el títol que suara acaben d'aconseguir, però sembla que ens podríem mostrar més exigents als que han hagut de passar per una prova tan difícil com és el sedàs que significa l'important quantitat d'inscrits.

Enguany, com en els anteriors, s'han vist boxadors que han sortit a disputar el combat a base d'un gran entusiasme, de disputar les cinc repeses amb gran combativitat i valentia; en fi, l'amateur d'aquest any ha demostrat també, amb aquesta modalitat de lluita, que ha emprat la categoria que és. N'hi ha hagut que han demostrat un joc més perfecte, una boxa correcta en línia, uns coneixements i una serenitat que els ha fet possible d'arribar a la final.

Dels tres campions que es van classificar dissabte, n'hi ha tres que ja ho eren l'any passat. Són aquests, Lorente, del Sabadell, pes gall; Portillo, del Terrassa, pes lleuger, i el pes fort Pené, del Puching. Aquests tres boxadors, en els combats de les finals, varen vèncer fàcilment. La seva major experiència es va imposar des del primer moment. Dels tres, l'únic que va disputar els deu minuts de lluita fou Lorente, puix que Portillo ni tan sols va canviar cap cop, car el seu adversari, company seu de Club, va abandonar així que el gong va donar el senyal que la lluita era començada. I referent a Pené es va desfer del seu adversari per k. o. al primer round.

Aquests tres campions esmentats, encara que pels combats que comentem no puguem fer-nos-en una impressió, com que ja ens són coneguts, podem manifestar que són tres elements, principalment els dos primers, sobre els quals Catalunya pot confiar en el proper Campionat peninsular que el mes entrant ha de tenir lloc a València.

Un altre bon element de l'equip de Catalunya és el pes ploma Llobera, del Box, el qual potser seria el més complet si la seva resistència estigués d'a-

JOM

IBECAS ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS
Aribau, 35 - Telèfon 32815

Continuen els comentaris sobre el matx-Braddock-Baer

La decisió del matx Braddock-Baer no ha pas satisfet tots els crítics americans, alguns dels quals diuen que Braddock no podia ésser declarat vencedor, car el domini que va exercir durant el combat el seu adversari no fou suficient per a declarar-lo guanyador, ensenys que novell campió del món dels pesos forts. La premissa israelita no cal dir que expressa un criteri semblant. Quant als aficionats tanqu岸 a l'esport dels punys, es mostren en llur majoria satisfets que el campionat hagi passat de Baer a Braddock. Max Baer gaudeix de molt poques simpaties als Estats Units; les seves excentricitats i la seva vida, tant pública com privada, no exciten certament l'admiració. Mentre que com a boxador, la seva carrera ha estat molt sortosa. Ningú no s'explica encara com el combat que va celebrar l'any passat amb Carnera, combat que li va valer el títol que ara ha perdut, es decidí a favor seu. Les

úniques qualitats que ha revelat Max Baer en el ring han estat una certa serenitat i presència d'ànim i un "punch" força remarcable; el boxador, ha estat molt per sota d'aquestes qualitats.

Alguns diaris languis reporten un rumor segons el qual Max Baer hauria perdut expressament el combat. Segons aquest rumor Max Baer va jugar 100 mil dòlars a favor de Braddock, combinació que li hauria reportat 700 mil dòlars de benefici. Però per poc que s'examinin la marxa del combat, hom s'adona que si la "combinació" hagués estat certa, Max Baer hauria procurat que resultés més paent el domini del seu adversari. També s'ha dit que el president de la Comissió de Nova York havia ordenat una enquesta per tal de posar en clar la possibilitat d'una irregularitat semblant; però l'esmentat ho ha negat en rodo.

Si les apreciacions que hom fa ara respecte la veritable classe de Max Baer no són gens falses, per a l'ex-campió, les que la crítica impar-

cial dedica a Braddock no són gaire més prometedores. Molts no s'imaguen de dir que, amb tot i no ésser un gran campió, Max Baer és millor boxador que Braddock. El que vol dir que no seria extraordinari que hom veies aviat un matx revenja.

El que més ha guanyat amb el resultat del combat ha estat Jimmy Johnston, el director pugilístic de l'empresa del Madison Square Garden, car havia aconseguit abans del combat la signatura de Braddock per a tots els combats posteriors, signatura que no havia pogut obtenir de Max Baer el qual s'havia compromès ja amb Ike Jacoby. Johnston va tenir abans d'ahir una llarga conferència amb Joe Jacobs, el manager de Max Schmeling, acabada la qual va declarar que marxava cap a Alemanya per a recollir el seu patrocinat i portar-lo als Estats Units. Joe Jacobs va donar a entendre que Braddock i Schmeling boxaran a Nova York, pel setembre, en matx de campionat.

Examinades les mans de Max Baer, després del combat, va resultar que solament presentaven algunes fèrries superficials que de cap manera no podien disminuir la força dels seus cops. Hom atribueix per altra banda a l'ex-campió el propòsit de deixar la boxa; però hom ja sap el cas que pot fer de les paraules que pronuncien els boxadors quan acaben d'experimentar una desfeita. Max Baer és massa jove encara per deixar d'ring; de més a més, la seva valor comercial, tant com a actor cinematogràfic, com a "vedette" de music hall, és possible que baixi, i ha d'ésser forçosament al ring on podrà abastar la cotització alta que haurà perdut.

La recaptació neta del combat fou, segons les dades dels dades, de 205.366 dòlars. D'aquesta quantitat Baer percep el 33 per cent i Braddock el 15.

ELS RESULTATS DEL TORNEIG PRE-OLIMPIC DE PARIS

Heus ací els resultats del torneig pre-olímpic amateur, les finals del qual van celebrar-se el diumenge passat al Palau dels Esports, de París.

Pes mosca: Cornelli (Bèlgica) veng Matta (Itàlia), per punts.
Pes gall: Legand (Bèlgica) veng Nieuveguer (Holanda), per punts.
Pes ploma: Farantilli (Itàlia) veng Hughes (Irlanda), per punts.
Pes lleuger: Smith (Irlanda) veng Fontaine (França), per punts.
Pes welter: Clark (Estats Units) veng Pinazzi (Itàlia). Aquest combat fou suspès per l'àrbitre al segon assalt.

Pes mitjà: Bickers (Holanda) veng Bonaccio (Itàlia), per punts.
Pes pesat: Nova (Estats Units) veng Toussain (Luxemburg), per punts.

Per nacions la classificació fou la següent:
Itàlia, 30 punts; Irlanda, 24; Bèlgica, 22; Estats Units, 18; Holanda, 16; França i Luxemburg, 4; Txecoslovàquia, 3; i Suïssa, 1.

La classificació per nacions ha estat feta prenent per base, ultra els resultats finals, els dels combats que es disputaren després de l'adjudicació dels tercers i quarts llocs.

En conjunt el torneig ha estat molt interessant i hom estudia la possibilitat de celebrar-lo cada any. El boxador que més s'ha distingit ha estat el nord-americà Clark, welter.

En el sorteig de mitjons MOLFORT'S celebrat en el seu Stand de la Fira de Mostres, resultaren afavorits per la sort els números següents:

7381	7793	0525	0619	5119
9815	3651	2241	8539	0399
2267	2402	6488	3363	0881
2056	3777	7645	5175	7779
2668	9707	4047	10014	10027
7196	6556	3746	2640	5202
3680	7588	0008	5537	3069
4434	1004	8202	0912	7112
2777	6850	2523	5269	10200
1365	6108	9562	2893	4143
10396	4554	0512	9863	6763
8049	6895	9127	2669	5363
10043	4331	8501	6392	0185
1081	10075	6919	6880	10006
3246	10090	8062	2731	4904
4417	2685	10018	9683	4475
5396	9980	0157	0709	3236
4140	0655	10086	3895	5169
7337	2705	9851	7639	3884
6004	5345	0725	9606	6682

El lloc, hores i dies que podrà passar-se a recollir els dits premis, serà publicat a la premsa dintre breus dies.

Basquetbol

Campionat de Catalunya

El Barcelona, brillant vencedor de l'Espanyol

La pugna entre blau-granes i blancs, la més interessant de la jornada del passat diumenge, es resolgué favorablement per al Barcelona. El resultat de 45 a 32 és d'una claredat que fa sobressosir tots els comentaris que sobre el seu resultat hom intenti fer. Nosaltres direm, però, que el "cinc" de Les Corts evidencià un conjunt, una rapidesa i una visió tan clara de les situacions que, contrastant notòriament amb el descens dels jugadors espanyolistes, els permeté repetir la gesta, prou comentada, del mateix partit en la primera volta.

Amb aquest triomf els blau-grana es situen a dos punts del líder. Si es té en compte que aquest té un encontre més jugat, hom comprendrà que les fases finals del campionat es presenten apassionants, oi més per tal com el Patrie, en ésser vencedor junior, es troba en tercer lloc sols a un punt del Barcelona.

El Laietà, actual líder, es desfeia amb alguna dificultat del Joves, mentre que l'Iluro cedi els punts a l'Interdencia. No sabem exactament els motius d'aquesta incomprendible cessió; cal, però, de confirmar-se els rumors que circulen, aquests dos equips, és a dir: llur esportivitat, quedaria força malament.

La primera final entre els vencedors dels dos grups de la segona divisió proporcionà una victòria per la "minúcia" al Manresana del primer grup. Aquest triomf el situa magníficament per emportar-se el títol.

En la tercera divisió, l'Ateneu aconseguí una victòria regular damunt el Rubí. El resultat d'aquest encontre no podia modificar, però, el primer lloc, que el té assegurat el Martinec.

PRIMERA DIVISIÓ

Primers equips					
U. C. de Joves - Laietà S. C.	17-23				
F. C. Barcelona - C. E. Espanyol	45-32				
S. S. Patrie - A. B. Junior	48-18				
Iluro S. C. - IV G. d'Interdencia					
(Iluro cedi els punts)					
Laietà S. C.	13	10	0	339	281 20
Barcelona	12	8	2	354	304 18
S. S. Patrie	12	8	1	333	249 17
C. E. Espanyol	13	8	0	312	249 16
Iluro S. C.	13	6	2	263	246 14
Interdencia	13	6	1	283	245 13
A. B. Junior	13	1	0	218	378 2
U. C. Joves	13	1	0	235	405 2

SEGONA DIVISIÓ

PRIMERA FINAL					
U. S. Cornelli - U. S. Manresana	21-23				
Classificació actual					
U. S. Manresana	1	1	0	23	21
U. S. de Cornelli	1	0	1	21	23

TERCERA DIVISIÓ

Classificació actual					
Ateneu B. C. - U. E. de Rubí	23-16				
Martinec	11	9	1	220	133 10
Olimpia B. C.	10	8	4	249	121 16
Ateneu B. C.	10	7	0	267	128 14
U. E. de Rubí	11	4	1	104	122 9
Prat Riba	10	4	0	614	159 8
S. E. Comtal	10	3	0	77	208 6
C. E. Garcia	10	0	10	67	206 0

Cartellera del Cinema

COLISEUM
AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
REVISTA PARANOVY
DONDE MUERE DE PIEDRA
per W. C. Fields i L. Buster Crabbe, I
AL COMPAS DEL CORAZON
per Jack Oakie i Lida Roberti
(Són il·lms Paramount)

WOLFE
Plaça Urquinaona 6 - Telèfon 41066
AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Inauguració de la temporada de repeses seleccionades

PASO A LA JOVENTUD
Martha Egger i Jean Klepura
ANNY ANNY
Anny Ondra i René Lefèvre
ESPIAS EN ACCION
Brigitte Helm
Tarda, a les 4. Tres films
Nit, a les 10. Dos films
BUTACA 1 PTA. AMFITEATRE, 1'05
NOTA: L'aire d'aquesta sala, renovat nous sistemes, és prèviament filtrat, purificat i refrigerat

METROPOL
Lliria, 118 - Telèfon 9588
TEMPORADA DE REPESSES
Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Romanza húngara
(nòmés tarda)
UN LOCO DE VERANO
per Eddie Cantor
Alma de Bailarina
per Joan Crawford i Clark Gable
Aquest local, pel seu moderníssim sistema de refrigeració, renova continuament l'aire i el matx a una temperatura sempre agradable.
Preu d'entrada: 1'50 ptes.

URQUINAONA
TEMPORADA DE GRANS REPESSES
Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Soy un fugitivo
(nòmés tarda)
per Paul Muni
Los crímenes del Museo
per Lionel Atwill i Fay Wray
Música y mujeres
per R. Keeler i Dick Powell
Preus: Butaques, 2 ptes. Entresols, 1'50.
General, 1 pta.
El saló de temperatura més fresca

Fontana
AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Darrer dia de l'interessant film
FEDORA
Demà: Estrena de la deliciosa opereta
ROSAS DEL SUR
per Paul Hörbiger; música de Strauss

Cinema Teatre Espanyol
TERCERA SETMANA
DE LA PEL·LÍCULA QUE HA DE VEURE TOTJORN
LOS QUE NACEN
No siguen l'única persona que no l'ha vista
US INTERESSA?
ES LA VOSTRA OBLIGACIÓ!!!
NOTA: Les persones excessivament impressionables no han de veure aquesta pel·lícula.
UNA ALTRA: Aquesta pel·lícula no serà projectada en cap més local de Barcelona

cine Paris
Sempre el programa més atractiu i el preferit per la seva agradable ventilació
Tarda, a les 4. Nit, 9'45
Revistes **PATHE** i **FEMENINA**
Bing Crosby, el famós cantant de la ràdio americana
ALEGRIA ESTUDIANTIL
Ferdinand Gray en el film de més rialles
SI YO FUERA EL AMO
Dijous: Naital, 10'30. Dilluns: ...? ...?

Empresa CAPITOL
CAPITOL
Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Estrena de la gran pel·lícula
GLORIA Y HAMBRE, per Richard Barthelmess i Lorena Living
GENE DE ARRIBA, per Warren William i Mary Astor
EXCELSIOR
Avui: Sessió continua de 4 a 12'30
PATRICIO MIRÓ A UNA ESTRELLA, per Antonio Vico
POR TU AMOR, per Franco Foresta
LA PARANOVIA TRAGICA, per Greta Garbo, Adolf Menjou i Donald Kirk
DIBUIXOS
GOATL
Avui: Sessió continua de 3'30 a 12'30
POR EL MAL CAMINO, per James Cagney, en espanyol
LA FLECHA, per Ramon Novarro i Lupa Velaz
LA INTREPIDA, per Juan Lodin, començada en espanyol
DIBUIXOS
WALKYRIA
Avui: Sessió continua de 4 a 12'30
CRISIS MUNDIAL, en espanyol, per Antonio Colomer i Miguel Llerena
EL ENEMIGO PUBLICO NUMERO 1, en espanyol, per Clark Gable, William Powell i Myrna Loy
TRAGICA ATACCION, per Harry Bair

SALO VICTORIA
València, 230 - 231 - Telèfon 72859
AVUI: dimarts: Tarda, a les 4. Nit, 9'45
2 - **GRANS SUPERPRODUCCIONS** - 2
EL AMOR A CARA Y CRUZ
deliciosa opereta (versió alemanya), pels aplaudits artistes Jenny Jugo i Louis Gravelle, I
El hombre león
(versió anglesa)
Magna creació de Buster Grabbie i Frances Dee
Preus: Especial, 0'80; Preferència, 1 pta.

CINEMA RAMBLES
Rambles del Centre, 38 - Telèfon 18872
AVUI: **DIBUIXOS**
NACIDO PARA PELEAR
per Buck Jones
POR AMOR A LA MUJER
comèdia esportiva
LA RUBIA DEL FOLIES
per Marion Davies, Robert Montgomery i Billie Dove
Sessió continua

CINEMA ESPLAI
NOTICIAS FOX
EL ADVERSARIO INVISIBLE
per Gerda Naums
UNA FIESTA EN HOLLYWOOD
per Stan Laurel, Oliver Hardy i Lupe Vélez
FANNY
per Raimu i Orane DEMAGIS

VOLGA
Sempre el millor programa
Tarda, a les 4'45. Nit, 9'45
EL DEQUETE (nòmés tarda)
Robert Montgomery en
LA RUBIA DEL FOLIES
Caballeros de capa y espada
i la comèdia musical

SALONS CINAES
FEMENINA
4 tarda i 9'45 nit
"Canción de Primavera" (opereta de Carl Froelich), "Aventura en el sud expre" (Charlotte Sula)
CATALUNYA
4 tarda i 9'45 nit
"Neblina" (Mary Brian), "Cita a ciegas" (Neil Hamilton)
ACTUALITATS
Continua de 3 tarda a la una matinal
Semana de "Calles Mágicas FOX"
PATHE PALACE
Continua 4 tarda
"A toda velocidad" (William Haines), "Judea" (René Navarre), "Cuando el amor muere" (Frank Morgan)
ROYAL
Continua 3'45 tarda
Noticiari, "El jardín del monasterio", "Notariado en la sombra" (William Powell), "El grupo" (James Cagney)

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 217 - Telèfon 30015
AVUI: Grandios programa
EL MONRADO SALTADOR
gran film cabalístic per Tom Tyler
SI, SEÑOR BROWN
comèdia de gran rialla, per Jack Buchanan i Margot Graham
CUERPO A CUERPO (dibuxos sonors), Estrena de la producció M. G. M.
ALMA DE RASCACIELOS
per Warren Williams, Anita Page i Maureen O'Sullivan

GOYA
CATALINA DE RUSSIA
per Douglas Fairbanks (III)
AS DE ASSES
per Richard Dix
POR EL MAL CAMINO
per James Cagney, en espanyol
IRIS-PARK
A MI ME QUETA ASI
per Gloria Stuart i Roger Prior
AS DE ASSES
per Richard Dix
ARLETTE Y SUS PAPAS
per Max Dearly
REVISTA I DIBUIXOS

BARCELONA
CRUZ DIABLO
en espanyol, per Ramón Pereda
NADA MAS QUE UNA MUJER
en espanyol, per Boris Siniogin
EL MUNDO SIN CARETA
en espanyol, per Harry Fiel, I
DIBUIXOS

A VENIDA
Tarda, a les 4. Nit, a les 9'45
per Jessie Malfew
EN MALA COMPANIA
per Silvia Sidney i Frederic March
A més tard
PASTO DE TIBURONES
per Edward G. Robinson

TEATRE BOSC
DIMECRES, tarda i nit: Actuació del gran espectacle modern a l'estil de Nova York, esplendíament presentat pel Tarragon de Sabadell
ORQUESTRA FATXNEDES
I Fina Conesa, Gelmey, Roseta Segovia, Ray Bell, Leonor Molen, etc., etc.

CASINO SANT SEBASTIA
Cada dia
APERITIU - RESTAURANT - TEA DANCE
Gran ball de
CRAZY BOYS ORCHESTRA
10 a 12 nit
A les terrasses jun a la mar: Concert pel
QUINTET LIZCANO

Pensió "LA MUNDIAL"
Vistosa, Dispersa i est. Ventallada de butaques, Hospital, 113, D. de tel. 47461

clubs i dates que deixin lliures les competicions peninsulars.
Promocions. — Resta establerta la promoció automàtica en totes les categories.
Copa Catalunya. — Una volta acabarà la Lliga, començarà la Copa Catalunya, en la qual hauran d'intervenir forçosament tots els clubs federats. Aquesta competició serà jugada per eliminatòries i serà destinat un tant per cent de les recaptacions a profit de la Mutual.
Assamblea ordinària. — Són acordats diversos extrems relacionats amb la data de celebració, revisió de comptes, composició i vot.
Organisme de govern. — Són establerts així: Consell directiu: El president, elegit per l'Assemblea; dos vicepresidents, pels clubs del grup A; un pels del grup B, i un altre pels clubs de segona categoria.
Comitè d'apel·lació. — El formaran membres elegits directament per assemblea, i cada club votarà solament dos noms.
Comitè de competició. — Existirà guanyant un comitè per a resoldre els assumptes de totes les categories de la Federació. Estarà format per cinc membres, elegits: Dos pel grup A; un pel grup B i un per cada una de les segones categories. El president haurà de pertànyer al grup A.
Lliga amateur. — Constituirà una categoria a part, dintre la disciplina federativa, i tindrà cura d'organitzar els campionats amateurs, etc., tal com es fa actualment. Els clubs de la Lliga amateur no tindran assistència a les assemblees de la Federació.
Igualment fou aprovat: La confecció d'un reglament interior d'empleats literaris, i una nova forma de tria dels clubs.
A continuació se celebrà l'assemblea extraordinària de la Mutual Esportiva de Catalunya, per a l'aprovació del seu nou estatut. Després d'un llarg debat no s'arribà a un acord i fou resultat de celebrar una nova assemblea per a l'aprovació definitiva del reglament esmentat.

Ciclisme

Speicher guanya el Campionat de França sobre carretera

Georges Speicher, que va guanyar l'any 1933 sobre el mateix circuit el Campionat del món sobre carretera, va guanyar-se diumenge a Montlhéry el campionat de França de la dita especialitat.

Le Grèves, que era el favorit abans de la prova, va arribar en segon lloc a mitja roda del vencedor, que feu una gran magnífica. Meriel es va classificar a mitja roda. Els llocs successius foren els següents: 4. A. Magne, a 2 m. 47 s.; 5. Thietard; 6. Krauss; 7. Garcia; 8. Dejeu.

La mitjana del vencedor fou de 35 quilòmetres 952.

Vietto i Buttafocchi van abandonar la cursa.

Archambaud va sofrir un accident a la darrera volta que va produir gran commoció en el públic. Va embestir de ple a un curador de Le Grèves, el qual es va separar amb prou llestesa de la pista després d'haver lliurat un bidó d'aigua al seu patrocinat. La topada fou violenta i els dos homes rodolaren per terra. Archambaud, creient-se que es tractava d'una mala passada, començà a maliciar i va costar quart i ajuda de calmar-lo. Els metges que l'assistiren declararen finalida la cursa car s'havia produït ferides a la regió orbitària i als genolls, però que totes elles eren superficials i que confiaven en un ràpid restabliment.

Speicher es va reservar durant les tres últimes parts de la cursa. En atacar va arribar a prendre un gran avantatge a la resta dels corredors. A la darrera volta Le Grèves va atacar a fons i donà la impressió que anava a vèncer.

Amatller

Amatller

XOCOLATES

Amatller

Per a tots els gustos i totes
les fortunes

Casa fundada l'any 1797

Dipòsit central:

MANRESA, 4 i 6 - BARCELONA

Telèfon 13961

Amatller

Amatller